

KONTROLNÍ ZJIŠTĚNÍ Z KONTROL VÝKONU PŘENESENÉ PŮSOBNOSTI NA ÚSEKU PAMÁTKOVÉ PÉČE PROVÁDĚNÝCH V ROCE 2017

Závazná stanoviska jako samostatné rozhodnutí podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 a ust. § 44a odst. 3 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko dle ust. § 67 správního řádu (jako samostatné rozhodnutí) k záměru obnovy omítky zděného podstavce Božích muk se sochou sv. Antonína Paduánského na xxx, na parc. č. xxx k. ú. xxx, nemovitě kulturní památky s r. č. xxx v ÚSKP ČR. Dle výrokové části záměr spočívá v odstranění nesoudržných částí omítky až na pevný podklad zdiva, v aplikaci základového podhozu omítkové směsi, sanační omítkové směsi, vyhlazovací sanační malty a finálního vápenného nátěru (správní orgán uvádí „bez uvedení barevného odstínu), včetně penetrace fixativem.

Záměr byl shledán přípustný při dodržení podmínky, že vlastník kulturní památky zajistí, aby finální nátěr podstavce byl proveden v bílé barvě. Podmínku stanovil dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči. V odůvodnění této podmínky správní orgán uvedl, že „v souladu s odborným garantem má za to, že barevnost finálního vápenné omítky by se z bílé neměla měnit na jinou barvu. Protože předkladatel navrhovaného řešení opomněl zdůraznit zachování původní barvy, správní orgán pro jednoznačnost svého rozhodnutí v souladu s názorem odborného garanta, podmiňuje přípustnost navržené opravy zachováním původní barvy vápenného finálního nátěru“.

Správní orgán sice v odůvodnění závazného stanoviska uvedl, že má za to, že barevnost finálního vápenné omítky by se z bílé neměla měnit na jinou barvu, v souladu s odborným garantem. Správní orgán však měl podmínku ve výroku závazného stanoviska odůvodnit z hlediska zájmů státní památkové péče a ne pouze s tím, že to chce odborný garant. Ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu musí správní orgán uvést mimo jiné důvody, které ke stanovení podmínky vedly a obsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí ve smyslu ust. § 50 odst. 4 správního řádu a dále musí uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil (např. poukázat na předchozí obnovu kulturní památky aj.). Je třeba také uvést, že ve smyslu ust. § 3 správního řádu, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, pokud nevyplývá ze zákona něco jiného. Právě takové zjištění stavu věci má vést jak ke stanovení podmínek ve výroku závazného stanoviska a k řádnému odůvodnění. Správní orgán v odůvodnění pouze uvedl, že „zděný podstavec pod sochou je u paty poškozený a omítkové vrstvy jsou nesoudržné“. Jak k tomuto zjištění dospěl, však zřejmé není. Správní orgán také měl při posouzení žádosti vzít v úvahu, že žádost neobsahuje, čím mají být odstraňovány nesoudržné části omítky až na pevný základ, jednak není zřejmé, které omítky jsou nesoudržné. Pokud není specifikace takového zásahu uvedena, může dojít k odstranění omítek jako celku, v některých případech pak ke ztrátě cenných historických omítek. Správní orgán měl ve smyslu ust. § 45 odst. 2 správního řádu žadatele vyzvat k doplnění záměru jak o způsob, čím budou omítky odstraňovány, tak o specifikaci partií, které jsou nesoudržné (viz metodika MK ČR). Případně mohl řízení přerušit dle ust. § 64 správního řádu. Správní orgán v řízení správně posoudil záměr obnovy omítky podstavce kulturní památky jako práce řemeslné.

Dále je třeba uvést, že žádost byla podána xxx, ve spise není však doložen žádný doklad, že by byl oprávněn za xxx, jednat ve správním řízení - nebylo postupováno dle ust. § 30 odst. 1 správního řádu.

2. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 a ust. § 44a odst. 3 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko dle ust. § 67 správního řádu (jako samostatné rozhodnutí) k záměru „Odstranění nápisu Muzeum

- východní strana budovy", na ulici xxx. Ve výroku závazného stanoviska popsal, v čem záměr spočívá: v opatrném sejmutí plechového nápisu „Muzeum“ z nosných trnů budovy xxx zámku, v následné demontáži nosných trnů a zapravení vzniklých otvorů, v umytí fasády pod nápisem, která bude v případě otisku přemalována. O záměru rozhodl dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči jako o přípustném a pro realizaci záměru stanovil dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči ve výroku podmínku, že „přetření otisku bude provedeno pouze lokálně a fasádním nátěrem shodné barevnosti se stávajícím odstínem fasádního nátěru“.

Správní orgán měl žádost posoudit, zda obsahuje všechny náležitosti dle ust. § 37 odst. 2 správního řádu a zda je záměr také v souladu se zájmy státní památkové péče. Dokument vložený do spisu, ozn. xxx, obsahuje popis záměru tak, jak ho uvedl správní orgán ve výroku závazného stanoviska, tj. v čem záměr spočívá. Pro rozhodnutí správního orgánu je třeba doložený popis záměru považovat za nedostatečný. Z předloženého dokumentu doplněné do spisu nevyplývá, jakým konkrétním způsobem má dojít k opatrnému sejmutí z nosných trnů. Pojem „opatrnému“ je neurčitý a při realizaci může být sejmutí provedeno i značně razantně, avšak realizační firma např. i vytržení může považovat za opatrné sejmutí. Totéž je třeba uvést i k uvedenému záměru demontáže nosných trnů. Z žádosti ani z dokumentu popisujícího záměr není zřejmé, jakou technologií mají být otvory po odstraněných nosných trnech zapraveny, není uvedena technologie umytí fasády. Správní orgán měl ve smyslu ust. § 45 odst. 2 žadatele vyzvat k doplnění žádosti o postupy a technologie uvedené výše. Správní orgán také měl při stanovení podmínky k přetření otisku po nápisu uvést, o jakou konkrétně shodnou barevnost se stávajícím odstínem fasádního nátěru se má jednat. Dál měl uvést, o jakou technologii nátěru se má jednat, neboť i to může mít negativní vliv na následný vzhled kulturní památky.

3. Správní orgán vydal dne 22.03.2016 podle § 67 správního řádu a dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci plánované demontáže zadního opěradla severní chórové lavice se sedadlem a vytvoření otvorů pro odvětrávání podlahy u severní a jižní chórové lavice v kostele Narození Panny Marie ve xxx, pozemek parc. č. xxx, k. ú. xxx, obec a okres xxx, Zlínský kraj, chórové lavice jsou movitou kulturní památkou zapsanou v ÚSKP ČR s rejstř. č. xxx, podle přílohy žádosti „Návrh demontáže zadního opěradla severní chórové lavice se sedadlem a vytvoření průvzdušných otvorů pro odvětrání podlahy u severní a jižní chórové lavice v kostele Narození Panny Marie ve xxx“ 10 A4, vypracoval xxx, datováno 07.01.2016. Ve výroku rozhodnutí bylo stanoveno, že je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný pro jeho realizaci se v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči a ust. § 10 odst. 3 prováděcí vyhlášky Ministerstva kultury ČR č. 66/1988 Sb. stanovují tyto podmínky: 1) Vlastník památky oznámí správnímu orgánu zahájení předmětných prací s minimálně 7 denním předstihem; 2) Vlastník památky zajistí účast odborníka-restaurátora se specializací omítky a restaurování nástěnných maleb v okolí lavic a na vlastní náklady zajistí projekt na obnovu omítek a zpracování restaurátorského záměru na obnovu nástěnných maleb v okolí lavic po demontáži opěradla a sedací části chórové lavice dle stavu na místě, který bude zjevný po demontáži předmětných lavic i opěradel; 3) Vlastník památky zajistí předání jednoho vyhotovení závěrečné restaurátorské zprávy zástupci NPÚ max. 30 dnů po ukončení a předání předmětných prací.

Podmínka číslo 2 výroku kontrolovaného rozhodnutí je stanovena v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, podle kterého by měl být výrok jasný, srozumitelný a určitý, aby mohl být kontrolovatelný a vymahatelný. Z podmínky, tak jak je formulována, není zjevné, kdo je to „odborník-restaurátor se specializací omítky a restaurování nástěnných maleb v okolí lavic“, ani to, kdy a proč má vlastník zajišťovat jeho účast a proč má být zajištěn projekt na obnovu omítek a zpracování restaurátorského záměru na obnovu nástěnných maleb v okolí lavic po demontáži opěradla a sedací části chórové lavice dle stavu na místě, který bude zjevný po demontáži předmětných lavic i opěradel. Podmínka je nejednoznačná, nekontrolovatelná a nevymahatelná. Správní orgán tak ve věci úpravy omítkových vrstev a maleb za chórovými lavicemi nechal zcela na libovůli vlastníka památky, jaký zvolí další postup jejich obnovy.

4. Správní orgán vydal dne 15.01.2016 podle § 67 správního řádu a dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci „reklamační opravy prací provedených v roce 2013 v rámci restaurování sochy sv. Donáta, kulturní památky s ev. č. xxx v ÚSKP ČR a sochy sv. Floriána, kulturní památky s ev. č. xxx v ÚSKP ČR, obě na parc. č. xxx v k. ú. xxx“ spočívající v mechanickém vyjmutí rozpadajících se doplňků a

spárování z trasové malty a jejich doplnění včetně domodelování destruovaných doplňků maltou ve složení křemičitý písek s vápnem aktivovaným přiměřeným množstvím bílého a šedého cementu probarveného do požadovaného odstínu s příměsí akrylové pryskyřice jako plastifikátoru dle dokumentu „Restaurátorský záměr - návrh postupu prací Sochy sv. Donáta a sv. Floriána, náměstí xxx“ zpracovaného xxx, ak. malířkou, dat. 28. 5. 2015 (2x A4 textová část) a dle doporučujícího „Vyjádření restaurátora ke stavu soch sv. Donát a sv. Floriána po provedení restaurování v roce 2013 na náměstí xxx“ zpracovaného v rozsahu 2x A4 textová část xxx ak. sochařem a restaurátorem. Správní orgán ve výroku tohoto rozhodnutí stanovil podle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustnost záměru při dodržení těchto podmínek: 1) Vlastník památky oznámí správnímu orgánu zahájení prací na reklamační opravě s předstihem minimálně 14 dnů; 2) Vlastník památky zajistí předání originálu restaurátorské zprávy zástupci NPÚ nejpozději do 30ti dnů po ukončení restaurátorských prací.

Z kontrolovaného spisu vyplývá, že součástí žádosti byl „Restaurátorský záměr - návrh postupu prací Sochy sv. Donáta a sv. Floriána, náměstí xxx“ zpracovaný xxx, ak. malířkou, dat. 28. 5. 2015. V této příloze je popis zamýšlených prací popsán velmi stručně a bez jakékoli konkrétní specifikace míst, kterých se má záměr na řešených sochách dotknout. V popisu prací je uvedeno pouze to, že budou mechanicky vyjmuty všechny poškozené tmely z trasové malty a následně dojde k jejich vyčištění a doplnění. Není však specifikováno, kdo určí rozsah poškozených spár ani kdo vyhodnotí míru onoho poškození. Chybí například grafický zákres těchto poškození. Žádnou bližší specifikaci rozsahu neobsahuje ani další podklad, na který se správní orgán ve výroku odvolává: „Vyjádření restaurátora ke stavu soch sv. Donát a sv. Floriána po provedení restaurování v roce 2013 na náměstí xxx“ zpracované v rozsahu 2x A4 textová část xxx. Z uvedeného je zřejmé, že žádost neobsahuje dostatek informací proto, aby správní orgán mohl jednoznačně posoudit, jakým způsobem dojde k dotčení hodnot řešených kulturních památek. Z toho důvodu měl správní orgán ve smyslu ust. § 45 odst. 2 správního řádu žadatele vyzvat k doplnění záměru, případně mohl řízení přerušit dle ust. § 64 správního řádu. Toto správní orgán neučinil, spokojil se s popisem prací uvedeným v žádosti a v podstatě jej přejal do výroku svého rozhodnutí. Výrok však v této podobě nelze označit jinak než za nekontrolovatelný a nevymahatelný, neboť rozsah prací je nechán zcela na libovůli žadatele či restaurátora.

5. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. 67 správního řádu rozhodnutí ve výše uvedené věci – k obnově 4 ks oken v lodi kaple Panny Marie Lurdské v xxx, kulturní památky s rejstříkovým číslem ÚSKP ČR xxx. Z kontrolované dokumentace je zřejmé, že přílohou žádosti o závazné stanovisko byla i technická zpráva datovaná 15.10.2015, k níž si správní orgán vyžádal písemné vyjádření odborné organizace památkové péče, přičemž toto písemné vyjádření obdržel dne 25.01.2016. Po obdržení tohoto písemného vyjádření si správní orgán od žadatele vyžádal doplnění technického popisu, které obdržel 10.02.2016. K tomuto doplnění si však už správní orgán nevyžádal nové písemné vyjádření odborné organizace památkové péče, což je v rozporu s ust. § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči.

Ve výroku rozhodnutí správního orgánu je stanovena podmínka č. 1) Stávající skleněné tabule budou v maximální možné míře zachovány a druhotně použity. Sklo bude upevněno tradičním sklenářským tmelem. Takto formulovaná podmínka je neurčitá, nekontrolovatelná a nevymahatelná, tudíž v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Není totiž zřejmé, co je to „maximální možná míra“ zachování tabulek, ani to, co správní orgán považuje za „tradiční sklenářský tmel“.

Z odůvodnění předmětného rozhodnutí vyplývá, že žadatel využil svého práva na seznámení se s podklady ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, ovšem z tohoto úředního úkonu není ve spise žádný záznam, což je v rozporu se zásadou písemnosti (ust. § 15 správního řádu).

6. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. 67 správního řádu rozhodnutí ve výše uvedené věci – k restaurování sochy sv. Jana Nepomuckého, na pozemku parc. č. xxx, k.ú. xxx, kulturní památky s rejstříkovým číslem ÚSKP ČR xxx. Ve výroku kontrolovaného rozhodnutí je uvedeno, že součástí navrhovaných restaurátorských prací je i „provedení rekonstrukce chybějícího schodového stupně“ a „vytvoření nového monolitického betonového základu“. Z předložené žádosti a restaurátorského záměru však není zřejmé, jakého tvaru a rozměrů má být uvažovaný pískovcový stupeň, ani jakého tvaru a rozměrů má být navrhovaný betonový základ. Toto vše nechal správní orgán na libovůli žadatele, přestože v odůvodnění odkazuje na význam a hodnoty posuzované kulturní památky. Správní orgán tedy dostatečně nezjišťoval skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a postupoval tak v rozporu s ust. § 3 správního řádu.

Dále je potřeba říci, že prosté zhotovení „monolitického betonového základu“ nelze podřadit pod restaurátorské práce ve smyslu ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči“ a správní orgán měl o této části žádosti rozhodovat jako o obnově kulturní památky.

7. Správní orgán vydal dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a dle ust. § 67 správního řádu rozhodnutí, v jehož výroku uvedl, že záměr „Kácení 4 stromů na pozemku parc. č. xxx v k.ú. xxx“, nemovitá kulturní památka zámek, rejstříkové číslo xxx, dle „Hodnocení zdravotního stavu“ pro stromy inventární číslo xxx, zprac. xxx, spočívající v kácení: Inv.č. xxx *Carpinus betulus* - habr obecný, výška 20m, průměr kmene 42cm, (parc. č. xxx); Inv.č. xxx *Quercus robur* - Dub letní, výška 26m, průměr kmene 88cm, (parc. č. xxx); Inv. č. xxx *Tilia cordata* - lípa srdčitá, výška 20m, průměr kmene 52/43 cm,(parc. č. xxx); Inv. č. xxx *Tilia cordata* - Lípa srdčitá, výška 18m průměr kmene 43cm, (parc. č. xxx) a dle sdělení do protokolu dne 30.06.2016 spočívající v náhradní výsadbě za inv. č. xxx a xxx dle požadavku NPÚ ÚOP Kroměříž, a to: výsadba 1ks *Quercus robur* s posunutím výsadby od stávajícího inv. č. xxx o 3m dále od podélné jírovcové aleje; výsadba 1ks *Tilia cordata* na místo inv. č. xxx, jsou podle § 14odst. 3 zákona ČNR č. 20/1987 Sb., ostatní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, z hlediska státní památkové péče přípustné bez podmínek.

Zde je potřeba uvést, že správní orgán nezjišťoval stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Z předložené žádosti totiž není zřejmý způsob kácení navrhovaných stromů, ani způsob odstranění kořenového systému a zapravení terénu. Správní orgán měl v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu pomoci žadateli tyto nedostatky odstranit, případně ho vyzvat k doplnění žádosti a řízení přerušit.

Dále je potřeba říci, že rozhodnutí o náhradní výsadbě bylo rozšířením žádosti, které je v rozporu s ust. § 45 odst. 4 správního řádu, kde je uvedeno, že žadatel může svou žádost zúžit či vzít zpět. Žadatel však nemůže libovolně rozšiřovat či měnit předmět své žádosti.

8. Správní orgán vydal dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a dle ust. § 67 správního řádu rozhodnutí ve věci záměru „Restaurování sochy sv. Václava parc. č. xxx v k. ú. xxx“, nemovitá kulturní památka rej. č. xxx v Ústředním seznamu kulturních památek ČR, dle předloženého „Restaurovanského záměru - Návrh restaurování, socha sv. Václava v centrální části hřbitova u kostela v obci xxx v okrese xxx“ zpracovaný xxx, datum 22.9.2016 (doplněno 07.12.2016), kdy z hlediska památkové péče byla k tomuto záměru stanovena dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustnost a dle ust. § 10 odst. 3 vyhl. č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči, tato podmínka: Závěrečná restaurátorská zpráva bude v listinné podobě předána NPÚ ÚOP Kroměříž v termínu do 1 měsíce od předání dokončeného díla.

Žádost o závazné stanovisko podala Římskokatolická farnost xxx, IČO xxx, xxx, kterou zastupoval dle plné moci pan xxx. Žádost vložena do spisu je ze dne 19.10.2016 a zmocněnce opravňuje „k zastupování a jednání jménem zmocnitele při realizaci akce „Restaurování sochy sv. Václava v centrální části hřbitova obce xxx“ se všemi příslušnými orgány státní správy a orgány samosprávy“, což znamená, že se jedná o plnou moc s určitým předmětem ale neurčitým počtem řízení, a jako taková musí být tato plná moc opatřena ve smyslu ust. § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu vždy úředně ověřeným podpisem. Toto ověření na plné moci v kontrolovaném spise chybí, proto je nutno akceptování této plné moci správním orgánem označit za chybné.

9. Správní orgán vydal dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a dle ust. § 67 správního řádu rozhodnutí ve věci náhradní výsadby 8 ks stromů na pozemku parc. č. xxx v k.ú. xxx, nemovitá kulturní památka zámek, rejstříkové číslo xxx (počet stromů náhradní výsadby dle nařízení orgánu ochrany přírody za povolené kácení 4ks stromů) dle projektu „Návrh náhradních výsadeb v roce 2016“ Atelier xxx, zpracovaný 09/2016, spočívající ve výsadbě 1 ks *Quercus robur*- cca 3 m od místa skáceného stromu stejného druhu inv. č. xxx, parc. č. xxx, 1 ks *Tilia cordata* - přibližně v místě skáceného stromu stejného druhu inv. č. xxx, parc. č. xxx, 6 ks *Carpinus betulus* - jako doplnění a prodloužení stávající habrové aleje na pozemku parc. č. xxx. Ve

výroku uvedeného rozhodnutí byla k uvedenému záměru podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči stanovena přípustnost.

Uvedeným rozhodnutím došlo k porušení ust. § 48 odst. 2 správního řádu, kde je uvedeno, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Správní orgán o výsadbě 1 ks *Quercus robur* - cca 3 m od místa skáceného stromu stejného druhu inv. č. xxx, parc. č. xxx a 1 ks *Tilia cordata* - přibližně v místě skáceného stromu stejného druhu inv. č. xxx, parc. č. xxx rozhodl již ve výroku rozhodnutí spis. zn. xxx. V nyní řešeném rozhodnutí o téže věci rozhodoval opakovaně a tedy v rozporu s uvedeným ustanovením správního řádu (došlo k porušení zásady *Ne bis in idem*).

10. Správní orgán vydal podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a dle ust. § 67 správního řádu rozhodnutí ve věci restaurování božích muk v xxx, na pozemku parc. č. xxx, k. ú. xxx; boží muka jsou nemovitou kulturní památkou vedenou s rej. č. xxx v Ústředním seznamu kulturních památek ČR /popis prací: odstraněny budou samovolně odpadávající novodobé omítkové vrstvy, sejmuty budou druhotné vysprávky z jemné malty, aplikován bude opakovaně biosanační roztok a biosanace bude provedena i v místech obnaženého cihlového zdiva, dočištění bude provedeno mechanicky, provedena bude konsolidace a fixace hmoty originální omítky s historickými souvrstvími, použity budou konsolidanty na bázi organokřemičitanů, vysprávky budou provedeny v plochách chybějící originální hmoty, složení nové malty bude shodné se složením malty původní - bude na vápenné bázi, barevná povrchová úprava bude shodná se stávající - tj. barevný nátěr na vápenné bázi v odstínu barvy lomené bílé (zdobné prvky) a v odstínu okrové (základní plocha)/, dle návrhu popsaného v žádosti, přiložených podkladů a návrhu na restaurování s názvem „Restaurátorský záměr - návrh na restaurování, Rekonstrukce a obnova zděných Božích muk v xxx“, rok 2016, zpracovaného p. xxx, datace 10.1.2016. Ve výroku uvedeného rozhodnutí stanovil správní orgán přípustnost záměru ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči a dle § 10 odst. 3 vyhl. č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči, stanovil pro realizaci prací tyto podmínky: 1. Chybějící zdobné prvky (např. profilované římsy, zrcadlo) budou doplněny analogicky dle dochovaných prvků; 2. Novou střešní krytinou bude pálená režná bobrovka s hřebenáči bez glazury, s uložením do malty; 3. Vyhотовena bude závěrečná restaurátorská zpráva v souladu s § 10 odst. 4 vyhl. č. 66/1988 Sb. v platném znění, která bude předána odborné organizaci památkové péče v termínu do jednoho měsíce po dokončení restaurátorských prací.

Výrok rozhodnutí je v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, neboť je nejednoznačný, neurčitý a nesrozumitelný. Není totiž zřejmé, jaké „dochované prvky“ měl správní orgán na mysli, když se odvolával na jejich analogické užití v podmínce č. 1 výroku. Další nesrozumitelnost výroku je zjevná z podmínky č. 2: správní orgán schválil práce dle předloženého restaurátorského záměru jako celek (tedy i s návrhem střešní krytiny břidlicové), aby výrokem stanovil přípustnost těchto prací (a břidlicové střechy) za podmínky, že střecha bude z pálené krytiny. Pokud chtěl správní orgán stanovit k některým částem jejich nepřipustnost z hlediska památkové péče, měl to udělat samostatným výrokem svého rozhodnutí.

11. Správní orgán vydal podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a dle ust. § 67 správního řádu rozhodnutí ve věci záměru pokácení lípy (*Tilia sp.*), rostoucí v jihovýchodním rohu zámeckého parku v xxx, v místě torza základu bývalé ohradní zdi, na pozemku p.č. xxx v katastrálním území xxx, jenž je kulturní památkou evidovanou v ÚSKP ČR pod rejstř.č. xxx. Ve výroku svého rozhodnutí stanovil správní orgán podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska státní památkové péče přípustnost záměru.

Zde je potřeba uvést, že správní orgán nezjišťoval stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Z předložené žádosti totiž není zřejmý způsob kácení navrhovaného stromu, ani způsob odstranění kořenového systému a zapravení terénu. Správní orgán měl v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu pomoci žadateli tyto nedostatky odstranit, případně ho vyzvat k doplnění žádosti a řízení přerušit.

12. Správní orgán vydal podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a dle ust. § 67 správního řádu rozhodnutí ve věci obnovy nátěru fasády vč. výměny otvorů v uliční části, a to 4 ks oken, 1 ks garážových vrat, výměna střešní krytiny, klempířských prvků a zasklení zimní zahrady, xxx, st. p. xxx v k.ú. xxx, OP MPR xxx, spočívající v: zachování stávajícího barevného řešení fasády při obnově nátěru hlavní plocha růžovobéžová, šambrány bílá, sokl zůstává obložen pískovcem; výměně oken za dřevěná eurookna při zachování stávajícího členění s nátěrem v barvě bílé (okno v rizalitu v 1.NP složené ze tří křídel bez příček na výšku 2/3 otvoru, poutec a nad ním 3 křídla, šířkou i členěním navazuje okno ve 2. NP a to 3 křídla, která budou horizontálně členěna 2x příčkou do pravidelných polí, ve vrcholu štítu rizalitu výměna 1ks menšího jednokřídlého okna, mimo rizalit je v 1 .NP okno členěné poutcem ve 2/3 výšky a ve spodní části dvoukřídlé); výměně garážových vrat ve stejném otvoru za sekční v hnědé barvě, výměna zasklení zimní zahrady za konstrukci z hliníku s bílým nátěrem, výměně stávající střešní keramické tašky za keramickou tašku francouzskou červená engoba, výměně klempířských prvků za měděné, nátěr dřevěných vstupních dveří a dřevěného lemování střechy hnědou barvou. Vše dle předloženého „výkresu“ s názvem Udržovací práce rodinného domu xxx, zprac. Ing. arch. xxx, dat. březen 2016. Ve výroku svého rozhodnutí stanovil správní orgán podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska státní památkové péče přípustnost záměru.

Zde je potřeba uvést, že správní orgán nezjišťoval stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Z předložené žádosti totiž nejsou známy rozměry navrhovaných oken (v zásadě ani jejich počet – na opačné straně domu okna nejsou?), rozměry garážových vrat, rozsah obnovy zimní zahrady, rozsah výměny klempířských prvků, rozsah nátěru dřevěného lemování. Správní orgán měl v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu pomoci žadateli tyto nedostatky odstranit, případně ho vyzvat k doplnění žádosti a řízení přerušit.

Závazná stanoviska jako samostatné rozhodnutí podle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal k žádosti o závazné stanovisko ve věci „reklamní plachta na fasádu budovy“ dle ust. § 14 odst. 2 a § 44a odst. 3 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko dle ust. § 67 správního řádu, jako samostatné rozhodnutí ve věci. Dle popisu prováděných činností se mělo jednat o „instalaci reklamní plachty na fasádu budovy dle zaslané vizualizace v termínu 1.9. – 30.9.2016, materiál plachty – Mesh (síťovina 340g + UV tisk). Kotvení - očka na fasádě + kevlarové lanko + vypínací guma tl. 8mm“. Ve výrokové části rozhodnutí správní orgán uvedl, že závazné stanovisko vydává „*k záměru umístění kotevních prvků*“ na západní fasádě budovy č. p. xxx, na zastavěné ploše parc. č. xxx, ... Také dále se zabýval pouze „*plánovaným umístěním kotevních prvků*“, ale uvedl odkaz na popis v textu žádosti spočívající v instalaci textilní plachty v termínu 1. 9. – 30. 9. 2016 – materiál plachty síťovina .....

Ve výroku pak uvedl, že *plánované umístění kotevních prvků* na západní fasádě budovy č. p. xxx na zastavěné ploše parc. č. xxx ... k. ú. xxx, dle popisu v textu žádosti spočívající *v instalaci textilní plachty v termínu 1.9 - 30.9.2016 - materiál plachty síťovina 340g + UV tisk, kotevní očka cca po 2 m* .....je podle § 14 odst. 3 památkového zákona a v souladu s vyhláškou..... je podle ust. § 14 odst. 3 památkového zákona.....z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné. V odůvodnění uvedl správně judikát rozhodnutí NSS sp. zn. 8 As 63/2012 – 37, v němž se NSS zabývá vyvěšením reklamní plachty v památkové zóně. Uvedl důvody svého rozhodnutí s odkazem na Úmluvu o ochraně architektonického dědictví Evropy, čl. 4, pouze však částečně, aniž vzal v úvahu pro odůvodnění výroku závazného stanoviska také další části čl. 4. Zabýval se také podmínkami vyhlášky xxx.

Z výše uvedeného popisu žádosti a rozsahem záměru, jak je uvedený ve výrokové části závazného stanoviska, je nezbytné uvést, že správní orgán pochybil při stanovení výroku v tom, že měl podanou žádost posoudit dle jejího obsahu ve smyslu ust. § 37 odst. 1 správního řádu, tedy podle skutečného obsahu, a na základě

posouzení, že je žádost podána také k instalaci plachty, o níž nelze v řízení rozhodnout (viz výše rozsudek NSS) tuto část žádosti jednoznačně z řízení vyloučit. V této části měl řízení o žádosti usnesením (dle ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu) zastavit, neboť o instalaci plachty není příslušný správní orgán rozhodovat (žádost zjevně právně nepřipustná). V odůvodnění závazného stanoviska sice správní orgán k umístění samotného reklamního sdělení či plachtoviny uvedl, že v souladu s uvedeným judikátem posuzoval z hlediska státní památkové péče pouze úpravu, která spočívá v umístění kotevních prvků, nikoli k textilní plachtovině a obsahu jejího sdělení, avšak takový názor musí správní orgán vydat, dle výše uvedeného usnesením, mimo jiné z důvodu právní jistoty účastníka řízení.

Je třeba upozornit správní orgán, že v případě, kdy správní orgán vydává rozhodnutí na základě správního uvážení je třeba na odůvodnění rozhodnutí, ale také na rozbor úvah, které správní orgán vedly k přijatému řešení, klást zvláštní důraz (ust. § 68 odst. 3 správního řádu), jinak hrozí zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vzhledem k nedostatku důvodů. Správní orgán vzal jako podklad k řízení písemné vyjádření NPÚ. Ten uvedl, že z hlediska státní památkové péče předložený záměr nelze realizovat. S tímto písemným vyjádřením se správní orgán snažil vypořádat v odůvodnění s odkazem na již výše uvedený rozsudek NSS a vyhlášku o prohlášení xxx. Mimo jiné uvedl, že posoudil záměr jednotlivých předmětů ochrany xxx tak, jak jsou definovány ve vyhlášce. Shledal, že nepoškodí jeho hmotovou a prostorovou skladbu ani další z vyjmenovaných předmětů ochrany. Panorama zóny a hlavní dominanty v blízkých i dálkových pohledech ve smyslu citované vyhlášky ovlivněny budou. Dále správní orgán uvedl, že v rámci své úvahy proto posuzoval především míru negativního ovlivnění panoramatu zóny a hlavních dominant v blízkých a dálkových pohledech, které by „umístěním kotevních prvků mohlo být způsobeno“. Pokud se správní orgán zabýval v řízení kotevními prvky, není zřejmé, proč uvedl v odůvodnění závazného stanoviska, že panorama zóny a hlavní dominanty v blízkých a dálkových pohledech ovlivněny budou.

Správní orgán měl také ve výroku závazného stanoviska jednoznačně specifikovat, zda se lhůta 1 měsíce vztahuje i na kotevní prvky. Z žádosti tato skutečnost není jednoznačně zřejmá a ve výroku správní orgán uvedl, „.....dle popisu v textu žádosti spočívající v instalaci textilní plachty v termínu 1. 9. – 30. 9. 2016“. V odůvodnění pak správní orgán, že „správní orgán vzal v úvahu také žadatelem deklarovanou časovou omezenost umístění textilní plachty na západní fasádě domu na jeden měsíc“.

2. Správní orgán vydal rozhodnutí dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči k plánovanému záměru opravy části plotu hřbitova ve xxx, pozemek parc. č. xxx v k.ú. xxx. Záměr spočíval v odstranění přibližně 9m dlouhého úseku hřbitovní zdi v severovýchodní části sousedící s objektem xxx č.p. xxx a vybudování nového oplocení ve shodě s přiléhajícím plotem tvořeným betonovým základem a kovovým plotem.

Žádost, tak jak byla předložena do řízení, je neurčitá a nemá náležitosti ve smyslu ust. § 37 odst. 2 správního řádu. V žádosti chybí jakékoli konkrétní určení nového plotu, kótování, materiál, nebo jeho bližší popis. Je zde pouze odkaz na přiložené fotografie. Žádost je tak nekvalifikovaná a správní orgán měl ve smyslu ust. § 45 správního řádu pomoci žadateli s odstraněním vad žádosti, poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, popřípadě řízení přerušit. Správní orgán toto neučinil, vycházel z neúplné žádosti a tak i výrok jeho rozhodnutí vykazuje vady ve smyslu ust. 68 odst. 2 správního řádu, neboť předmět řízení je tak neurčitý, nekontrolovatelný a nevymahatelný.

3. Správní orgán vydal rozhodnutí dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči k plánovanému záměru k údržbovým pracím na památníku padlých rudoarmějců, pozemek parc. č. xxx v k.ú. xxx. Záměr spočíval v očištění hlavní části památníku se lvem, v impregnaci proti mechům, očištění a impregnování obou bočních kamenů s nápisy, výměně sedmi kusů hrobových kamenů se jmény padlých za nové, které budou provedeny z pískovce s přesně doloženými texty jmen v latině i azbuce, přičemž písmo bude černé a nad jmény partyzánů budou vypískovány hvězdy, dále v opravě a srovnání obrub a jejich chemickém očištění a přespárování, v obložení schodiště deskami z tryskaného kamene.

Žádost, tak jak byla předložena do řízení, je neurčitá a nemá náležitosti ve smyslu ust. § 37 odst. 2 správního řádu. V žádosti chybí technologie čištění, impregnace, obnovy písma, přespárování. Nejsou uvedeny ani žádné materiály, které mají být při práci užity a ani správní orgán toto nestanovil. Nechal tak na libovůli žadatele technologii obnovy. Žádost je tak nekvalifikovaná a správní orgán měl ve smyslu ust. § 45 správního řádu

pomoci žadateli s odstraněním vad žádosti, poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, popřípadě řízení přerušit. Správní orgán toto neučinil, vycházel z neúplné žádosti a tak i výrok jeho rozhodnutí vykazuje vady ve smyslu ust. 68 odst. 2 správního řádu, neboť předmět řízení je tak neurčitý, nekontrolovatelný a nevymahatelný.

4. Správní orgán vydal rozhodnutí dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči k plánovanému záměru provedení stavebních úprav domu č.p. xxx, ulice xxx, na pozemku parc. č. st. xxx v k.ú. xxx. Záměr spočíval v obložení severní strany domu dřevěným obkladem – modřín, vybourání nového okenního otvoru na severní straně a osazení dřevěného okna, zastřešení pergoly, zastřešení nad vstupem drátosklem posazeným na dřevěné hranoly.

Žádost, tak jak byla předložena do řízení, je neurčitá a nemá náležitosti ve smyslu ust. § 37 odst. 2 správního řádu. V žádosti chybí jakékoli konkrétní rozměrové určení stavebních prvků, chybí též jakékoli prostorové kótování. Žádost je tak nekvalifikovaná a správní orgán měl ve smyslu ust. § 45 správního řádu pomoci žadateli s odstraněním vad žádosti, poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, popřípadě řízení přerušit. Správní orgán toto neučinil, vycházel z neúplné žádosti a tak i výrok jeho rozhodnutí vykazuje vady ve smyslu ust. 68 odst. 2 správního řádu, neboť předmět řízení je tak neurčitý, nekontrolovatelný a nevymahatelný.

5. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. 67 správního řádu rozhodnutí ve výše uvedené věci – kácení dvou kusů topolu kanadského na pozemku parc. č. xxx. Správní orgán ve výroku tohoto rozhodnutí stanovil přípustnost tohoto záměru dle situačního zákresu dřevin určených ke kácení, který byl přílohou žádosti. Z žádosti ani jejich příloh však nevyplývají skutečnosti: v jaké výšce mají být stromy pokáceny, zda a jak dojde k odstranění pařezů, jak bude zapraven terén po jejich případném odstranění. Toto vše nechal správní orgán na libovůli žadatele. Správní orgán tedy dostatečně nezjišťoval skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a postupoval tak v rozporu s ust. § 3 správního řádu.

6. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. 67 správního řádu rozhodnutí ve výše uvedené věci – výměna stávajících dřevěných kastlových oken bílé barvy za nová dřevěná eurookna v bílé barvě, stejného členění jako dvoudílná a trojdílná na domě č.p. xxx, pozemek parcela č. xxx, ul. xxx, k.ú. xxx. Ve výroku správní orgán uvedl, že rozhodoval o předmětu řízení „dle návrhu žadatele“. Onen návrh však není nijak definován, tudíž nelze určit, o jakém předmětu řízení správní orgán vlastně rozhodoval. Z výroku rozhodnutí ani ze spisu není zřejmé, kolik oken má být měněno, ani kde se které okno nachází. Výrok rozhodnutí je tak v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, neboť je neurčitý a nekontrolovatelný. S tím souvisí i to, že žádost předložená správnímu orgánu neobsahuje všechny náležitosti ve smyslu ust. 45 odst. 1 správního řádu, přičemž správní orgán měl žadateli pomoci s odstraněním vad této žádosti, případně žadatele vyzvat k jejímu doplnění a řízení přerušit.

7. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. 67 správního řádu rozhodnutí ve výše uvedené věci – plánovanému záměru obnovy – zateplení fasády s novým finálním nátěrem, výměně vstupní branky a vjezdové brány na domě č.p. xxx, pozemek parc. č. xxx, ul. xxx, k.ú. xxx. Ve výroku se opět uvádí definice předmětu řízení: „dle návrhu žadatele“, aniž by bylo zřejmé, o jaký návrh se jedná. Dále je uvedeno, že má dojít k výměně stávající vstupní branky a vjezdové brány za nové hliníkové, jednoduchého tvaru bez ornamentů, v barvě šedé. Z takové definice předmětu řízení však není zřejmé, co je myšleno „jednoduchým tvarem“ branky či brány, sama branka pak není znázorněna ani v grafické části návrhu, jenž je součástí žádosti. Předmět řízení je tedy definován v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, neboť je neurčitý a nekontrolovatelný.

8. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči v souladu s ust. § 67 správního řádu rozhodnutí č.j. xxx, v jehož výroku stanovil, že rozšíření hřbitova ve xxx -1. etapa, na parc. st. č. xxx v k. ú. xxx - přičemž z pohledu památkové péče jsou částečně dotčeny parcely č. xxx, ostatní komunikace a parc. xxx, hřbitov, urnový háj - dle předložené dokumentace pro provádění stavby s názvem: „*Rozšíření hřbitova ve*

xxx -1, etapa", kterou vypracoval: xxx, xxx, IČ: xxx s datem březen 2016, (práce budou spočívat v: na parcele xxx - ostatní komunikace - je v současné době asfalt. Změna materiálu se nepředpokládá. Zpevněné plochy: na parcele xxx - hřbitov, urnový háj - v prostoru pod márnici u studny - vznikne nové kolumbárium. Dojde k výměně stávajícího povrchu - dlažba včetně obrub a podloží za dlažbu ze žulové kostky štípané 10x10 cm. Podélné sklony respektují stávající profil terénu s přihlédnutím k jejich napojení na ostatní cesty. Plochy kolem nové dlažby budou zatravněny. Sadovnické úpravy: u zachovaných smrků u nově navrhovaného kolumbária se obnoví trávník. Odstranění nevhodných dřevin je mimo městskou památkovou zónu. V I. etapě rozšíření hřbitova jde o dotvoření tohoto pietního prostoru o rozptylovou loučku a o citlivé doplnění vhodné výsadby v blízkosti nově navrhovaného kolumbária u márnice /navržený trvalkový záhon - okrasné trávy/. Mobiliiář: V návaznosti na pěší trasy bubou v blízkosti kolumbária umístěny dvě lavičky. Stávající betonová skruž studny bude obložena přesně kladeným pravouhlejším kamenem na tenkou spáru. Betonový poklop studny bude překryt demontovatelnou krycí dubovou deskou s přesahem do stran. Povrch bude upraven olejovou lazurou. Pumpa bude ponechána původní. U márnice se bude nacházet modulární skladebná sestava kolumbária ve tvaru písmene L složená z dvou částí, která se bude skládat ze samostatných umových schránek) je dle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné.

Výrok kontrolovaného rozhodnutí je nesrozumitelný, neurčitý a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Není zřejmé, proč správní orgán do výroku uvádí pozemky, které nejsou součástí MPZ xxx (tudíž o nich nelze z hlediska památkové péče rozhodovat) a proč u dotčených pozemků mluví o „částečném“ dotčení. Dále jsou zcela nesrozumitelně definovány práce, které mají být předmětem řízení. Není zřejmé, proč se ve výroku objevuje parc. xxx v k. ú. xxx, když je k ní uvedeno, že se nepředpokládá změna povrchového materiálu. Na parc. č. xxx v k. ú. xxx má dojít k výstavbě kolumbária, k osazení dlažby a k obnově trávníku, dále pak k instalaci mobiliáře. Ve výroku ani v příložené dokumentaci však není rozsah povrchových úprav nijak specifikován (kótován), u mobiliáře není zřejmé, proč o něm správní orgán rozhodoval. Není ani zřejmé, proč ve výroku správní orgán uvádí další práce, které jsou mimo památkově chráněné území (odstranění nevhodných dřevin, rozptylová loučka).

9. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči v souladu s ust. § 67 správního řádu rozhodnutí č.j. xxx, v jehož výroku stanovil, že kácení 9 ks přerostlých zeravů západních na hřbitově, pozemku parc. č. xxx v k.ú. xxx, je dle předložené žádosti ze dne 19.04.2016 z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné.

Odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí není v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť správní orgán nijak nepopsal, jaké hodnoty plošně chráněného území (MPZ xxx) jsou navrhovaným záměrem dotčeny a jak tyto hodnoty ve vazbě na řešený záměr vyhodnotil. Správní orgán popsal, že akceptuje stížnosti občanů, že rostoucí túje poškozují jejich majetek, ale nepopsal, jak se kácené dřeviny uplatňují či neuplatňují z hlediska památkové péče.

Správní orgán dále nezjišťoval stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Z předložené žádosti totiž není zřejmý způsob kácení navrhovaných dřevin, ani způsob odstranění kořenového systému a zapravení terénu. Správní orgán měl v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu pomoci žadateli tyto nedostatky odstranit, případně ho vyzvat k doplnění žádosti a řízení přerušit, popř. stanovit podmínky ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči, přípustnosti záměru. Správní orgán tak nechal zcela na libovůli žadatele, jak tyto práce provede.

10. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči v souladu s ust. § 67 správního řádu rozhodnutí č.j. xxx, v jehož výroku stanovil, že oprava oplocení předzahradky rodinného domu ul. xxx, na parc. č. st. xxx v k.ú. xxx, spočívající ve vybetonování soklu, vyrovnání kovového oplocení, ukotvení nového sloupku do soklu, nátěr sloupku i kovového oplocení šedou barvou, kdy součástí žádosti jsou tři ofoceně fotografie stávajícího stavu, je dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný.

Výrok kontrolovaného rozhodnutí je nesrozumitelný, neurčitý a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Není zřejmé, v jakém rozsahu a v jakých rozměrech má být vybetonován nový sokl, nejsou známy rozměry vyrovnání kovového oplocení (ani způsob rovnání), není znám způsob ukotvení nového sloupku ani jeho rozměry, není specifikováno jakou barvou (typem) má být sloupek natřen. Správní orgán nechal zcela na libovůli žadatelky, jak tyto práce provede. Výrok rozhodnutí je nekontrolovatelný a nevyhmatelný.

V souvislosti s uvedeným je potřeba říci, že vadnost výroku kontrolovaného rozhodnutí je způsobena naprostou vágností přijaté žádosti. Ta je nedostatečná, práce definuje obecně a přiložené kopie fotografií nemají vypovídající hodnotu. Správní orgán měl v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu pomoci žadateli tyto nedostatky odstranit, případně ho vyzvat k doplnění žádosti a řízení přerušit.

Závazná stanoviska podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, případně vydaných podle zvláštního zákona jako KZS:

1. Správní orgán vydal na základě žádosti xxx a zámek xxx, příspěvková organizace, závazné stanovisko dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči na akci „Posouzení stavu vzrostlých dřevin rostoucích v objektu xxx a zámku xxx, okres xxx“. Ve výrokové části závazného stanoviska uvedl, v čem záměr spočívá, tj. odstranění 4 ks lípy srdčité nacházejících se u objektu zámku, na pozemku parc. č. xxx k. ú. xxx, který je součástí kulturní památky zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejstř. č. xxx, a to dle odborného posudku zdravotního stavu a provozní bezpečnosti stromů pro provedení kácení „Posouzení stavu vzrostlých dřevin rostoucích v objektu xxx a zámku xxx, okres xxx“. Tento záměr byl shledán přípustný.

Závazné stanovisko vydal správní orgán dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu a dle ust. § 44a odst. 3 zákona o státní památkové péči. Dle ust. § 44a odst. 3 zákona o státní památkové péči je-li závazné stanovisko vydáno orgánem státní památkové péče podle § 14 odst. 1 a 2 ve věci, o které není příslušný rozhodovat stavební úřad podle zvláštního právního předpisu [tj. zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)], je samostatným rozhodnutím ve správním řízení, jinak je úkonem učiněným dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem.

K této věci a právě ve vztahu k památkové péči bylo přijato stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru legislativního a odboru péče o krajinu č. 15, částka Věstníku MŽP 8-9/2008 ve věci kácení dřevin rostoucích mimo les a obnova kulturních památek. Z tohoto stanoviska vyplývá, že jak orgán státní památkové péče, tak orgán ochrany přírody jsou tedy ze svého zákona příslušné, nikoli dotčené, k vydávání rozhodnutí ke kácení dřevin z hlediska jimi hájených veřejných zájmů.

Dále je třeba k dané problematice uvést, že k ní je na stránkách MK ČR, Památková inspekce, publikován názor pod názvem: Památková péče a ochrana zeleně - porada Ministerstva kultury s pracovníky krajských úřadů a MHMP konaná dne 25. října 2016. K dané problematice je třeba uvést, že k ní je na stránkách MK ČR, Památková inspekce, publikován názor pod názvem: Památková péče a ochrana zeleně - porada Ministerstva kultury s pracovníky krajských úřadů a MHMP konaná dne 25. října 2016.

Správní orgán tedy v tomto případě zásadně pochybil, neboť žadatel vlastně nenabyl tímto aktem práv, neboť jak je v poučení závazného stanoviska uvedeno, není toto závazné stanovisko dotčeného orgánu státní správy na úseku památkové péče samostatným rozhodnutím ve věci, a proto se nelze proti němu podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu samostatně odvolat. Není tedy samostatně vykonatelné. Správní orgán měl vydat k záměru odstranění dřevin samostatné rozhodnutí ve správním řízení dle ust. § 67 a násl. správního řádu.

Dále je třeba uvést, že ve výrokové části závazného stanoviska ke kácení 4 ks předmětných stromů sice správní orgán uvedl, že žádost je podána příspěvkovou organizací xxx a zámek xxx, uvedl také ident. údaje žadatele, včetně zastoupení organizace xxx, ředitelem, ale ve spise není doložen doklad, že by byl oprávněn za příspěvkovou organizací xxx a zámek xxx jednat ve správním řízení za xxx, zřizovatele. Takový doklad by měl být ve spise založen, aby nemohlo dojít k pochybnostem v identifikaci účastníka řízení. Kdo je oprávněn za právnickou osobu jednat stanoví ust. § 30 odst. 1 správního řádu.

2. Správní orgán vydal podklad pro koordinované závazné stanovisko v části zájmu státní památkové péče podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu. V tomto podkladu uvedl, že záměr obnovy hradu xxx, který je kulturní památkou zapsanou v ÚSKP ČR s rejstříkovým číslem xxx,

na pozemku parc. č. xxxv k.ú. xxx, spočívající v částečné obnově a konzervaci stávajících hradeb, archeologickém průzkumu, částečné obnově a konzervaci zdi paláce dolního hradu, podzemí bastionu a zdi příkopu, v úpravě jeviště a hlediště amfiteátru, realizaci vytápěného skladu mobiliáře je podle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný za podmínek, že 1) Krytina objektu SO 06 bude živičná v pásech; 2) U objektu SO 06 sklad mobiliáře bude roubená stěna mezi nárožími zříčeného objektu provedena tak, aby z východní strany pohledově zaclonila spodní partii hospodářského objektu (vynášecí sloupy); 3) Vlastník bude o zahájení prací informovat správní orgán s týdenním předstihem.

Správní orgán vydal tento podklad pro koordinované závazné stanovisko podle ust. § 149 správního řádu. V tomto případě se nejedná o závazné stanovisko, které by bylo podkladem pro řízení stavebního úřadu, ale je součástí všech podkladů do koordinovaného stanoviska. Koordinované závazné stanovisko je specifickým aktem, jehož účelem je nahradit více závazných stanovisek, které by měl vydat dotčený správní orgán jediným správním aktem. Do tohoto aktu se mají promítnout všechny veřejné zájmy, které podle jednotlivých zvláštních právních předpisů hájí konkrétní dotčený orgán. Podmínkou přitom je, že tyto veřejné zájmy nejsou ve vzájemném rozporu. Podstatnou a základní vlastností koordinovaného závazného stanoviska je skutečnost, že i přes koordinaci jednotlivých veřejných zájmů, jak to předpokládá § 4 odst. 6 stavebního zákona, zůstává závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu. Žádost o koordinované závazné stanovisko obdržel a obdrží správní orgán (obecní, městský či krajský úřad) jako jeden celek a tato žádost je současně žádostí o všechna jednotlivá závazná stanoviska, která je oprávněn správní orgán jako dotčený orgán na základě jednotlivých právních předpisů vydat. Z hlediska přezkoumatelnosti a dostatečného hájení dotčených zájmů pak dále musí být z aktů dotčeného správního orgánu jednoznačně zjištělné, co je v konkrétním případě závazné stanovisko (koordinované závazné stanovisko) a co je jeho obsahem závazným pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. V zájmu přezkoumatelnosti musí být závazné stanovisko i koordinované závazné stanovisko náležitě odůvodněno; koordinované závazné stanovisko musí být odůvodněno ve vztahu ke všem veřejným zájmům, které jsou v něm řešeny. Lze tedy jako zásadně chybnou označit takovou praxi, kdy subjekt hájící dílčí dotčený zájem, vypracuje akt, který označí jako závazné stanovisko pro koordinované závazné stanovisko. Pochybení správního orgánu tedy spočívá v tom, že obsah závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu je závazný pro výrokovou část rozhodnutí příslušného orgánu, nikoli pro koordinované závazné stanovisko, zpracované koordinátorem, které samo má sloužit jako závazný podklad pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. Tato praxe je pak také nepřijatelná z toho hlediska, že by mělo existovat pouze jedno závazné stanovisko, kde je jednoznačně a nesporně popsán zájem hájený dotčeným orgánem. Souběžná existence závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska k téže věci z hlediska ochrany téhož zájmu je velmi matoucí a sporná. Lze tedy konstatovat, že v rámci tvorby koordinovaného závazného stanoviska by hajitelé jednotlivých dotčených zájmů měli vůči koordinátorovi uplatňovat svůj zájem v aktu, který by měl – v návaznosti na vnitřní předpisy správního orgánu – podobu vnitřního sdělení (nikoli však jakéhosi dílčího závazného stanoviska).

Dále je potřeba uvést, že odůvodnění třetí podmínky správního orgánu je nejasné. Správní orgán k ní uvedl, že ji stanovil z důvodu dozorování prováděných prací dle § 29 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, protože bude svolávat pravidelné kontrolní dny. Tyto obhlídky jsou dle správního orgánu nutností také proto, že dokumentace v zásadě určuje jen základní tvary a charakter konstrukcí, neboť historické základové zdivo je pod sutí a závalem. Vlastní realizace musí dle správního orgánu respektovat aktuální místní situaci po vyklizení suti a archeologickém průzkumu. Zde je potřeba zdůraznit, že rozhodovací pravomoc správního orgánu nelze přenášet mimo správní řízení, proto jakékoli odchylky od schválené projektové dokumentace bude nezbytné nově posoudit a vydat k nim samostatné závazné stanovisko. Není možné o nich rozhodnout zápisem v průběhu kontrolního dne.

Závazná stanoviska podle ust. § 14 odst. 2, ust. § 44a odst. 3 a ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, případně vydaných podle zvláštního zákona jako KZS:

1. Správní orgán vydal závazné stanovisko podle ust. § 14 odst. 2 a ust. § 44a odst. 3 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu závazné stanovisko spisová značka xxx. Ze spisu vyplývá, že žádost byla podána „... ke změně stavebního otvoru, umístění předstupujícího schodiště z ocelových uzavřených profilů s roštovými stupni výšky 950 mm v úrovni 1. NP u jižní fasády, umístění textilní markýzy o délce 4000mm v úrovni 2. NP na západní fasádě“. Ve výrokové části závazného stanoviska správní orgán uvedl, že vydává závazné stanovisko na základě žádosti „k záměru umístění schodiště a připevnění textilní markýzy“ u nemovitosti č. p. xxx v ulici xxx na pozemku st. parc. č. xxx k. ú. xxx.

Také ve výroku uvedl rozsah záměru „umístění schodiště a připevnění textilní markýzy“. Správní orgán se v řízení nezabýval žádostí v jejím rozsahu, závazné stanovisko zúžil na umístění schodiště a připevnění textilní markýzy. Částí žádosti „ke změně fasádního otvoru“ předmětné stavby se správní orgán nezabýval.

Ze spisu je zřejmé, že správní orgán vydal k přístavbě a stavebním úpravám domu č. p. xxx (po přečíslování staveb se jedná o č. p. xxx) závazné stanovisko č. j. xxx. Dle kopie dokumentu založeného ve spise byla správnímu orgánu předložena žádost (dat. 07.06.2013) o vyjádření ke změně fasádního otvoru objektu xxx pro kolaudační řízení. Na tuto žádost správní orgán neformálním způsobem uvedl, že „z hlediska památkové péče je změna balkónového okna na přístavbě dle předložené PD akceptovatelná“, dat. 07.06.2013. Pokud považoval správní orgán změnu fasádního otvoru, k níž se již dříve vyjádřil, za vyřízenou, měl podanou žádost posoudit ve smyslu ust. § 37 odst. 1 správního řádu, tedy podle skutečného obsahu, a na základě podkladů a zjištění z nich měl jednoznačně vyloučit z řízení tu část, k níž sice byla žádost podána, v tomto případě ke změně stavebního otvoru, ale která byla již správním orgánem „vyřízena“. Takový postup by byl možný v případě, že by bylo ke změně fasádního otvoru vydáno řádné závazné stanovisko. Pak by měl správní orgán vyloučit věc již jednou rozhodnutou a vydat o tom usnesení ve smyslu ust. § 48 odst. 2 správního řádu.

V tomto případě však správní orgán postupoval v rozporu se zákonem o státní památkové péči (měl vydat závazné stanovisko dle ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči) a správním řádem (ust. § 2), neboť pouze záznam o akceptování změny fasádního otvoru předmětné stavby nelze za závazné stanovisko považovat.

2. Správní orgán vydal závazné stanovisko dle ust. § 11/3 PZ a § 149/1 SŘ k realizované stavební úpravě východní poloviny dvojdomku č. p. xxx na pozemku parc. č. xxx a pozemku parc. č. xxx k. ú. xxx, ulice xxx. Ve výroku závazného stanoviska správní orgán stanovil, že realizovaná stavební úprava spočívající v přístavbě při východně orientované fasádě, s trubkovým horizontálním zábradlím a nadstřešením hlavního vstupu z bezpečnostního skla zavěšeného na ocelová táhla v nerezové liště, v zateplení fasády přístavby i původní poloviny předmětného objektu, ve vnitřních dispozičních změnách, v úpravě fasádních otvorů, v nově prolomených fasádních otvorech, v novém ocelovém schodišti u hlavního vstupu, ve zbudování přístupového a okapového chodníku v okolí objektu, ve zbudování zpevněné plochy pro odstavení vozidla, v novém vyrovnávacím ocelovém schodišti spojujícího odstavňovou plochu s přístupovým chodníkem podle předložené dokumentace, kterou jednoznačně správní orgán uvedl, je podle ust. § 11 odst. 3, v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustná při dodržení podmínky, že *vlastník objektu zajistí, aby schodiště k hlavnímu vstupu na severní fasádě přístavby bylo opláštěno cementotřískovou deskou s hladkým cementovým šedým povrchem*.

V odůvodnění správní orgán uvedl, že předmětem řízení je realizovaná přístavba stavební úpravy východní poloviny předmětného objektu, která byla provedena v rozporu s vydaným stavebním povolením stavebního úřadu, konkrétně společným souhlasem s umístěním a provedením stavby s tím, že správní orgán v řízení o vydání společného souhlasu doplnil koordinované závazné stanovisko o stanovisko orgánu státní památkové péče na úseku památkové péče, ve kterém uvedl podmínky realizace uvedeného stavebního záměru. Uvedl, že aktuální podoba předmětné nemovitosti se oproti původnímu záměru a podmínkám vztahujícím se k jeho provedení liší v architektonických detailech: rozšíření původních stavebních otvorů pro okenní výplně na původní polovině předmětného objektu, v zesílení vyložené římsy, v uchycení zábradlí na pochozí střeše přístavby, v umístění lehkého subtilního ocelového schodiště v kombinaci s porořádem před severní fasádou přístavby, v nově zbudované zpevněné ploše pro odstavení vozidla. Dále se správní orgán v odůvodnění detailně zabývá „jedinečnou funkcionalistickou architekturou, zachovanou ve zcela unikátním rozsahu městského celku“. Uvedl, že se při posuzování přípustnosti realizované stavby a stavební úpravy řídil na prvním místě ochranou hodnot v souladu s vyhláškou, kterou je vyhlášena MPZ xxx. Uvedl, že velikost přístavby rozměrem a situováním nebude hmotě dvojdomku opticky konkurovat a objemově by odpovídala nastaveným regulačním pravidlům, za předpokladu provedení přístupového schodiště v plné hmotě. Stávající ocelová konstrukce schodiště nesplňuje požadavek na zachování celkového výrazu objektu, který spočívá

v jednoduchosti až strohosti fasádních ploch jednoduchých kubických objemů, a za předpokladu splnění podmínky uložené dotčeným orgánem ve výroku závazného stanoviska, nebude tento předmět ochrany negativně ovlivněn nebo poškozen. Dále uvedl, že dalším podstatným architektonickým prvkem upravené fasády jsou nové výplně okenních otvorů. Dlouhodobá rozhodovací praxe správního orgánu požaduje horizontální plastické členění ve výši okenního poutce nebo okenního parapetu. Uvedl, že dotčený orgán výměnu oken akceptuje, pokud je dodržena velikost, barva a členění oken včetně zachování proporčnosti a plastičnosti členících prvků. Uvedl, že realizovaná výměna okenních výplní neodpovídá dlouhodobě uplatňované správní praxi pro stejný druh xxx zástavby v dané lokalitě. Dále se SO zabývá zpevněnými plochami dle požadavků obecně v MPZ žádaných. Dle SO zpevněná plocha pro odstavení vozidla včetně přístupového chodníku popsána v PD tomuto provedení odpovídá (obdélníková betonová dlažba šedé barvy), neodpovídá její rozsah, tj. požadavek na minimalizování záboru zelených ploch. SO považuje však tuto změnu za reverzibilní. Správní orgán dále v odůvodnění uvedl, že ve věci realizované přístavby a stavebních úprav předmětného objektu zahájil rovněž řízení o podezření ze spáchání přestupku na základě ust. § 39 odst. 1 památkového zákona.

Správní orgán si v řízení vyžádal obligatorní písemné vyjádření příslušného národního památkového ústavu, který v něm uvedl, že „provedené stavební úpravy na objektu č. p. xxx, nacházejícího se ve svažitém terénu městské části xxx jsou v zásadním rozporu se zájmy památkové péče. Předložené úpravy na dotčeném objektu se rozcházejí s obecnými regulačními zásadami uplatňovanými památkovou péčí v městské památkové zóně xxx. Realizaci záměru by byly zásadně ohroženy definované a specifikované památkové hodnoty, jež jsou předmětem ochrany památkové péče v MPZ xxx. NPÚ se v písemném vyjádření zabývá jednotlivými částmi stavebních konstrukcí, včetně fasádních výplní, zábradlí, schodišť, nadstřešení atd., ve vztahu na požadavky památkové péče pro obnovu staveb z rezného zdiva v MPZ xxx. V závěru NPÚ uvedl, že obecně uplatňované zásady v MPZ xxx nejsou žadatelem splněny a uvádí v čem konkrétně toto nesplnění je. Dle NPÚ nelze úpravy na objektu č. p. xxx v ulici xxx akceptovat. V důsledku jejich realizace vzniká v chráněném území negativní příklad, kdy je z pohledu památkové péče svévolnými neodbornými zásahy do vnějšího vzhledu objektu degradována architektura xxx provenience. Akceptováním předložených stavebních zásahů by byl negativně ovlivněn budoucí vývoj památkově chráněného a jednotně pojímaného architektonického prostředí nejen v okolí dotčeného objektu, ale i celé MPZ. Dál se zabývá negativním dopadem bez návaznosti na kulturní a historické hodnoty reprezentované MPZ. V závěru NPÚ uvedl, že provedené práce dle předložené žádosti nelze akceptovat.

Správní orgán se dále v odůvodnění poměrně obsáhle zabýval procesním postupem v případě, že vydává závazné stanovisko dle ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči a dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu.

V odůvodnění pak správní orgán uvádí odkaz na řízení o přestupku, které bylo s účastníkem řízení vedeno. Odkazuje se na ústní jednání v řízení o přestupku, kde vlastník k rozšíření původních stavebních otvorů pro okenní výplně na původní polovině předmětného objektu uvedl, že je v tomto případě přesvědčen, že pro objekt jako celek (=včetně druhé poloviny půldomku) je to jen dobře, protože byla respektována zásada přímo uváděná v „Hlavních zásadách památkové péče v MPZ“, kde je výslovně uvedeno, že se případné nové osazení okna či změna jeho polohy posuzuje „s ohledem na zachování symetrie obou polovin půldomku“. A druhá polovina půldomku má okna stejného charakteru jako okna osazená v upravované polovině. Vlastník dále uvedl, že se domnívá, že v takovém případě je vhodnější preferovat symetrii domu před osazením „typových“ oken, která by znamenala výrazné optické znehodnocení domu jako celku. K zesílení vyložené římsy uvedl, že došlo pouze k jejímu optickému zesílení o tepelnou izolaci, že v rámci zateplení byly použity kvalitnější zateplovací materiály, aby byla požadované tepelné izolace redukována na minimální akceptovatelnou hodnotu (odkazuje se na schválený projekt změny stavby před dokončením a návrhem zateplení v rámci akce Zelená úsporám). Dále správní orgán uvedl vyjádření vlastníka v rámci řízení o přestupku k uchycení zábradlí na pochozí střeše přístavby, umístění subtilního ocelového schodiště a nově zbudované plochy pro odstavení vozidla. V odůvodnění správní orgán uvedl také vyjádření vlastníka při jeho seznámení se s podklady pro vydání podkladu pro koordinované závazné stanovisko, v němž uvedl, že písemné vyjádření neakceptuje. Uvedl, že na rekonstrukci domů v MPZ je třeba pohlížet také z hlediska historických a zejména sociologických a posuzovat stavební úpravy ve všech vzájemných souvislostech, tedy i s dědictvím úprav, které na uvedených domech vznikly do roku 1990, kde ještě nešlo o MPZ.

V závěru odůvodnění správní orgán uvedl, že z důvodů vést řízení co nejobjektivněji, prověřil historii rozhodovací praxe dotčeného orgánu u objektů, které na své vnější podobě nevykazují uplatňované zásady pro zachování urbanistické kvality a současně typických stavebních detailů charakteristických v MPZ. Uvedl, že dospěl k závěru, že ve většině případů došlo k provinění vlastníka objektů, na kterých byla provedena rekonstrukce vůči památkovému zákonu, konkrétně šlo o nedodržení podmínek závazného stanoviska nebo nevyžádání si závazného stanoviska orgánu památkové péče vůbec, případně šlo o příklady novodobých stavebních realizací jako celku, na které se nevztahuje zájem státní památkové péče ve stejném detailu jako na původní xxx zástavbu. K provedené výměně stavebních otvorů oken uvedl, že v roce 1972 byla povolena výměna oken dvoudílných za třídílná na vedlejší polovině předmětného dvojdomku, tedy bylo odsouhlaseno provedení okna obdobné velikosti, jako předkládá nyní posuzovaná projektová dokumentace. Správní orgán dále uvedl, že jestliže vlastník sousední poloviny předmětného objektu realizoval na základě uvedeného rozhodnutí výměnu oken s větší šířkou, je možné zohlednit úsudek vlastníka předmětné poloviny o sjednocení obou polovin dvojdomku s provedenou změnou sousední poloviny v souladu s platnou legislativou v době realizace. Dále správní orgán uvádí, že k obdobné věci již vydal závazné stanovisko. Přitom ale správní orgán dále uvedl, že je nutné zdůraznit, že žadatel souhlasil s vydaným závazným stanoviskem k rekonstrukci domu včetně podmínek upravujících provedení detailů vnějšího pláště předmětného objektu, podmínky závazného stanoviska nerozporoval, ale při provádění stavby je nedodržel, na druhou stranu je dle správního orgánu možné realizované stavební úpravy s ohledem na ustálenou rozhodovací praxi možné povolit a žadatel by předešel sankcím, pokud by změnu stavby projednal se správním orgánem ještě před jejím provedením a dokončením stavby v rozporu s podmínkami vydaného závazného stanoviska. Uvedl, že zhodnotil, že provedení stavby ve stávajícím stavu nebylo v zásadním rozporu se zájmy památkové péče.

V tomto případě je zásadní věcí, že správní orgán sám ponechává na vlastníkově části dvojdomku, jehož se nyní řízení týká, aby si sám rozhodl, že jsou jím provedené úpravy v rozporu s podmínkami závazného stanoviska vhodné, s ohledem na jeho názor na symetrii domu, než okna „typová“, která by jeho názoru znamenala výrazné optické znehodnocení domu. S ohledem na to, že okna na sousední části domu byla povolena v roce 1972, tedy před platností vyhlášky MPZ xxx, měl respektovat všechny požadavky kladené při obnovách staveb z režného zdiva a hodnoty MPZ xxx, jak si je také sám v odůvodnění kontrolované věci uvedl. Není cílem památkové péče provedené stavební úpravy domů v rámci MPZ xxx akceptovat na základě zvažování stavebníka a při nerespektování podmínek závazného stanoviska vydaného k obnově, které navíc akceptoval, a souhlasit s přizpůsobováním nevhodných prováděných stavebních úprav v současné době nevhodným stavebním úpravám v minulosti.

V tomto případě správní orgán zásadně pochybil, neboť umožnil postup v rozporu s účelem zákona o státní památkové péči, tzn. akceptoval nezákonný postup vlastníka. Pokud, jak sám uvádí, postupoval takto i v jiných případech, je otázkou, proč tedy stanoví v závazných stanoviskách k obnovám domů z režného zdiva v MPZ xxx poměrně zásadní regulativy, zdůvodňuje pečlivě hodnoty a unikátnost tzv. xxx zástavby. Jednoznačně zde vzniká pro stavebníky příklad, jak nemusí být dodržováno závazné stanovisko a tím ani zákon o státní památkové péči.

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. 149 správního řádu závazné stanovisko ve výše uvedené věci – umístění „knihobudky“ /vysloužilé telefonní budky/ na pozemku parcela č. xxx, xxx (6m od stávajícího altánu směrem k parkové cestě/, k.ú. xxx. Ve výroku správní orgán uvedl, že rozhodoval o předmětu řízení „dle návrhu - fotodokumentace žadatele“. Onen návrh však není nijak definován, tudíž nelze určit, o jakém předmětu řízení správní orgán vlastně rozhodoval. Předmět řízení je tak neurčitý a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Z odůvodnění kontrolovaného závazného stanoviska a ze spisové dokumentace pak vyplývá, že písemné vyjádření odborné organizace památkové péče ze dne 31.03.2016, jež bylo obligatorním podkladem pro vydání předmětného závazného stanoviska, obsahuje dvě připomínky (byť jsou nazvány jako doporučení) s nimiž se správní orgán v odůvodnění žádným způsobem nevypořádal. Odůvodnění je tak v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Z odůvodnění předmětného závazného stanoviska dále vyplývá, že žadatel využil svého práva na seznámení se s podklady ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, ovšem z tohoto úředního úkonu není ve spise žádný záznam, což je v rozporu se zásadou písemnosti (ust. § 15 správního řádu).

4. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. 149 správního řádu závazné stanovisko ve výše uvedené věci – návrhu umístění reklamního zařízení označení provozovny na čelní fasádu objektu č.p. xxx, ul. xxx, k.ú. xxx. Ve výroku závazného stanoviska pak správní orgán stanovil následující podmínku: „*Dvě skleněné tabule, u kterých žádost neupřesňuje obsah: a) ponese název provozoven, popřípadě jejich charakteristické činnosti v neduplicitní formě, nikoli reklamu na jednotlivé produkty; b) grafické, estetické a řemeslné provedení obsahu bude kvalitní.*“ Po posouzení kontrolovaného závazného stanoviska považuje kontrolní skupina za nutné uvést, že obě části uvedené podmínky jsou vadné. Správní orgán je do výroku zahrnul na základě písemného vyjádření odborné organizace, která je v doslovné podobě uvedla právě ve svém vyjádření, a to ve snaze chránit blízké i dálkové pohledy v dotčené MPZ xxx s ohledem na architektonické hodnoty území. Podmínka je však v obou částech natolik neurčitá, že ji nelze ani kontrolovat, ani vymáhat. Správní orgán nijak nedefinuje, co jsou „*charakteristické činnosti*“ provozoven, které požaduje uvést na skleněné tabule a navíc, povinností orgánu památkové péče není posuzovat vlastní obsah reklamních tabulí, ale dopad jejich instalace (umístění a konkrétní podoby) na památkově chráněné hodnoty řešeného území. Správní orgán dále neuvádí, co považuje za „*kvalitní grafické, estetické a řemeslné provedení obsahu*“ tabulí. Není ani zřejmé, kdo má onu kvalitu vyhodnocovat. Jak? A na základě čeho? Výrok je tedy v této části v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

5. Správní orgán vydal podle ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko ve výše uvedené věci – stavebních úprav střechy rodinného domu č.p. xxx, ulice xxx, parcela č. st. xxx v k. ú. Xxx v rozsahu prací: „rozšíření přístavby ŽNP ve dvorní části o ložnici s navazující chodbou a terasou, nad přístavbou pultová střecha s atikou“, přičemž správní orgán stanovil přípustnost těchto prací z hlediska památkové péče. Řešená nemovitost se nachází na území ochranného pásma MPZ xxx, které bylo vyhlášeno rozhodnutím Okresního úřadu xxx ze dne 08.08.1995. Správní orgán se při vydávání tohoto opatření dopustil několika pochybení. Vydal toto opatření dle výše uvedeného ustanovení § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči. V tomto ustanovení je uvedeno, že Správní úřady a orgány krajů a obcí vydávají svá rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy státní památkové péče na ochraně nebo zachování kulturních památek nebo památkových rezervací a památkových zón a na jejich vhodném využití, jen na základě závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Jak z textu vyplývá, v citovaném ustanovení ochranné pásmo plošně chráněného území jmenováno není, proto v daném případě toto ustanovení použito být nemohlo. Dále je nutno říci, že dle ust. 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči je možné vydat pouze závazné stanovisko podle ust. § 149 správního řádu, tedy jako úkon učiněný do řízení jiného správního orgánu (stavebního úřadu), nikoli jako samostatné rozhodnutí ve věci dle ust. § 67 správního řádu, tak jak to chybně učinil správní orgán. Dalším zásadním pochybením je absence poučení ve vydaném opatření. Poučení je třetí podstatnou částí rozhodnutí, jejíž absence má významný dopad na zákonnost rozhodnutí (závazného stanoviska). V daném případě poučení představuje konkretizaci obecné poučovací povinnosti, která je zaměřena na možnost obrany a nápravy správního rozhodnutí. Poučení účastníků, stejně jako výrok, musí rozhodnutí obsahovat vždy. Podle odstavce 5 ustanovení § 68 správního řádu se v poučení uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. Pokud odvolání nemá odkladný účinek, musí tato skutečnost být v poučení taktéž uvedena.

Kontrolní skupina považuje výše uvedená pochybení za zásadní, avšak ze spisu je zřejmé, že předmětné opatření již bylo konzumováno (došlo ke kolaudaci), proto v souladu s ust. § 94 odst. 4 správního řádu dospěla k závěru, že újma, která by vznikla zrušením nebo změnou tohoto opatření účastníku řízení (jenž nabyl svá práva v dobré víře) by byla ve zjevném nepoměru k újmě na veřejném zájmu. Proto kontrolní skupina upustila od nápravných prostředků u výše uvedeného opatření.

6. Správní orgán vydal podle ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči a podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu závazné stanovisko ve výše uvedené věci – k realizovanému umístění světelných reklamních butonů na objekt č.p. xxx, ul. xxx, parcela č. xxx, k.ú. xxx. Ze spisové dokumentace je zřejmé, že správní orgán vydal toto závazné stanovisko bez písemného vyjádření odborné organizace státní památkové péče. Tento postup je nutno označit za vadný, neboť při vydávání závazného stanoviska k již realizovaným pracím má

orgán památkové péče aplikovat ta ustanovení § 14 zákona o státní památkové péči, která připadají v úvahu, tedy zejména odst. 3 a odst. 6 (viz Stanovisko Ministerstva kultury, odboru legislativního a právního ze dne 20. dubna 2010).

7. Správní orgán vydal závazné stanovisko podle ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, v jehož výroku uvedl, že záměr pokácení dřeviny rostoucí mimo les u kaple xxx, kulturní památka rej. č. ÚSKP ČR xxx, v ochranném pásmu národní kulturní památky pomníku odboje xxx, rej. č. ÚSKP ČR xxx, na parc. č. xxx v k.ú. xxx, spočívající v pokácení lípy (Tilia) o obvodu kmene ve výšce 1,3m nad zemí 190cm, dle žádosti vlastníka (ŘkF xxx) je dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný.

Odůvodnění kontrolovaného závazného stanoviska není v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť správní orgán vztáhl dopad řešeného záměru pouze na hodnoty chráněné ochranným pásmem národní kulturní památky (aniž by však tyto hodnoty popsal). Správní orgán však záměr nevyhodnotil ve vztahu ke kulturní památce – kapli na xxx, byť je tato kaple káceným stromem přímo dotčena. Dále je v odůvodnění popsáno, jaké hodnoty nese vlastní strom, že „bezodůvodně odstranění stromu není žádoucí z hlediska ochrany vzhledu okolí kaple“ a „o vzrostlý strom je nezbytné pečovat“, přestože bylo rozhodnuto o tom, že jeho pokácení je přípustné. Odůvodnění je tedy nesrozumitelné a zmatečné a v rozporu s výrokovou částí. Správní orgán se navíc nelypořádal s opakovaně uváděnými argumenty, které v rámci konferenčního hovoru při obhlídce na místě samém uvedla zástupkyně NPÚ.

Správní orgán dále nezjišťoval stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Z předložené žádosti totiž není zřejmý způsob kácení navrhované dřeviny, ani způsob odstranění kořenového systému a zapravení terénu. Správní orgán měl v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu pomoci žadateli tyto nedostatky odstranit, případně ho vyzvat k doplnění žádosti a řízení přerušit.

Jak je uvedeno výše, správní orgán vydal kontrolované závazné stanovisko podle ust. § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko ve výše uvedené věci, přičemž stanovil přípustnost těchto prací z hlediska památkové péče. Řešená nemovitost se nachází v ochranném pásmu národní kulturní památky pomníku odboje xxx, kdy toto ochranné pásmo bylo vyhlášeno rozhodnutím ONV dne 03.04.1981 pod č.j. xxx. Správní orgán se při vydávání tohoto opatření dopustil pochybení i v tom, že vydal toto opatření dle výše uvedeného ustanovení § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči. V tomto ustanovení je totiž uvedeno, že správní úřady a orgány krajů a obcí vydávají svá rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy státní památkové péče na ochraně nebo zachování kulturních památek nebo památkových rezervací a památkových zón a na jejich vhodném využití, jen na základě závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Jak z textu vyplývá, v citovaném ustanovení ochranné pásmo plošně chráněného území jmenováno není, proto v daném případě toto ustanovení použito být nemohlo.

8. Správní orgán vydal závazné stanovisko podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, v jehož výroku uvedl, že záměr odstranění staveb ul. xxx, parc. č. xxx v k. ú. xxx, spočívající v odstranění rodinného domu, zemního sklepu, včelína, garáže a opěrné zídky je dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný.

Žádost o závazné stanovisko byla podána u správního orgánu 11.12.2015. V odůvodnění pak správní orgán uvedl, že vzhledem k tomu, aby byly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a aby byl zjištěn stav věci dle § 3, §4, § 50 odst. 3 správního řádu, správní orgán provedl dne 24.06.2015 ohledání na místě samém. Dne 24.06.2015 byla zástupcům památkové péče umožněna prohlídka z exteriéru a dne 02.07.2015 interiéru domu. Protokol z těchto obhlídek (z obou různě datovaných úkonů je vyhotoven jeden protokol) je vložen do spisu jako podklad pro rozhodování správního orgánu, tzn., že úkon byl proveden před zahájením řízení. Správní orgán po zahájení řízení neověřoval, zda se v průběhu času nezměnily okolnosti rozhodné pro jeho rozhodování a přes své výše uvedené konstatování nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci dle ust. § 3 správního řádu.

9. Správní orgán vydal závazné stanovisko podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu, v jehož výroku uvedl, že záměr areálového osvětlení stavby „Novostavba pastoračního domu, xxx“ parc. č. st. xxx v k.ú. xxx je dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný.

Součástí spisu je plná moc, kterou vlastník dotčených pozemků udělil žadateli. Tato plná moc je udělena k „jednání ve všech věcech týkajících se technických, organizačních a legislativních úkonů včetně podávání žádostí, vzdání se práva odvolání a přebírání písemností spojených s přípravou, správním řízením a stavebním povolením stavby „Novostavba pastoračního domu, xxx“ na dotčených pozemcích. Z uvedeného je zřejmé, že plná moc je tedy udělena pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu. V tom případě je tato plná moc v rozporu s ust. § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu, neboť v daném případě musí být podpis na plné moci vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu (viz závěr Památkové inspekce 2016-31.-III.).

10. Správní orgán vydal podklad pro koordinované závazné stanovisko v části zájmu státní památkové péče podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu. V tomto podkladu uvedl, že záměr vybudování domovních přípojek elektronických komunikací v síti xxxNET ve xxx na pozemku parc. č. st. xxx, st. xxx v k.ú. xxx, spočívající v pokládce trubek nebo mikrotrubiček pro zafouknutí optického kabelu a připojení v rodinných domech, jejichž vlastníci požádali o zřízení domovní přípojky, v křížení místních komunikací protlakem bez narušení povrchů, v provedení záhozu kabelové rýhy s hutněním po vrstvách a provedení definitivní úpravy terénu (dále je ve výroku uvedeno, že na staveništi se bude přistupovat z veřejně přístupné komunikace a vstupy na pozemky budou před zahájením stavby vlastníkům oznámeny) je dle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný.

Výrok kontrolovaného podkladu je nesrozumitelný, neurčitý a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Není zřejmé, o jakém rozsahu prací správní orgán rozhodoval, které z prací mají být prováděny výkopem a které protlakem, jak má být realizováno „připojení na domech“ a na kterých konkrétních domech, čím bude realizován zához výkopové rýhy a co znamená definitivní úprava terénu. Není ani zřejmé, proč správní orgán do výroku uvedl přístupy na pozemek a jejich ohlášení vlastníkům – proč o nich rozhodoval z hlediska památkové péče?

Další pochybení správního orgánu bylo shledáno v tom, že správní orgán vydal podklad pro koordinované stanovisko podle ust. § 149 správního řádu. V tomto případě se nejedná o závazné stanovisko, které by bylo podkladem pro řízení stavebního úřadu, ale je součástí všech podkladů do koordinovaného stanoviska. Koordinované závazné stanovisko je specifickým aktem, jehož účelem je nahradit více závazných stanovisek, které by měl vydat dotčený správní orgán jediným správním aktem. Do tohoto aktu se mají promítnout všechny veřejné zájmy, které podle jednotlivých zvláštních právních předpisů hájí konkrétní dotčený orgán. Podmínkou přitom je, že tyto veřejné zájmy nejsou ve vzájemném rozporu. Podstatnou a základní vlastností koordinovaného závazného stanoviska je skutečnost, že i přes koordinaci jednotlivých veřejných zájmů, jak to předpokládá § 4 odst. 6 stavebního zákona, zůstává závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu. Žádost o koordinované závazné stanovisko obdržel a obdrží správní orgán (obecní, městský či krajský úřad) jako jeden celek a tato žádost je současně žádostí o všechna jednotlivá závazná stanoviska, která je oprávněn správní orgán jako dotčený orgán na základě jednotlivých právních předpisů vydat. Z hlediska přezkoumatelnosti a dostatečného hájení dotčených zájmů pak dále musí být z aktů dotčeného správního orgánu jednoznačně zjištělné, co je v konkrétním případě závazné stanovisko (koordinované závazné stanovisko) a co je jeho obsahem závazným pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. V zájmu přezkoumatelnosti musí být závazné stanovisko i koordinované závazné stanovisko náležitě odůvodněno; koordinované závazné stanovisko musí být odůvodněno ve vztahu ke všem veřejným zájmům, které jsou v něm řešeny. Lze tedy jako zásadně chybnou označit takovou praxi, kdy subjekt hájící dílčí dotčený zájem, vypracuje akt, který označí jako závazné stanovisko pro koordinované závazné stanovisko. Pochybení správního orgánu tedy spočívá v tom, že obsah závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu je závazný pro výrokovou část rozhodnutí příslušného orgánu, nikoli pro koordinované závazné stanovisko, zpracované koordinátorem, které samo má sloužit jako závazný podklad pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. Tato praxe je pak také nepřijatelná z toho hlediska, že by mělo existovat pouze jedno závazné stanovisko, kde je jednoznačně a nesporně popsán zájem hájený dotčeným orgánem. Souběžná existence závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska k téže věci z hlediska ochrany téhož zájmu je velmi matoucí a sporná. Lze tedy konstatovat, že v rámci tvorby koordinovaného závazného stanoviska by hajitelé jednotlivých

dotčených zájmů měli vůči koordinátorovi uplatňovat svůj zájem v aktu, který by měl – v návaznosti na vnitřní předpisy správního orgánu – podobu vnitřního sdělení (nikoli však jakéhosi dílčího závazného stanoviska).

11. Správní orgán vydal podklad pro koordinované závazné stanovisko v části zájmu státní památkové péče podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu. V tomto podkladu uvedl, že záměr stavby „xxx, okružní křižovatka silnic xxx a xxx“ je podle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný.

Správní orgán vydal tento podklad pro koordinované závazné stanovisko podle ust. § 149 správního řádu. Tento postup je vadný a pochybení podrobně popsáno výše (spis zn. xxx)

Dále je potřeba uvést, že součástí spisu je plná moc, kterou vlastník dotčených pozemků udělil žadateli. Tato plná moc je udělena k „zastupování ve všech úkonech potřebných k získání rozhodnutí o umístění a povolení stavby a případně dalších rozhodnutí a činností s tímto spojených plánované stavby „Okružní křižovatka silnic xxx a xxx“ dle popsané dokumentace včetně přebírání písemností vztahujících se k této plné moci. Z uvedeného je zřejmé, že plná moc je tedy udělena pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu. V tom případě je tato plná moc v rozporu s ust. § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu, neboť v daném případě musí být podpis na plné moci vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu.

12. Správní orgán vydal dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a dle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko ve věci „Novostavba monofunkčního domu v ul. xxx - změna vzhledu“, kdy tato změna spočívala ve změně šířky garážových vrat z 2,4m na 2,9m a v posunutí zídky vedle garážových vrat na úroveň uliční čáry novostavby. Ve výroku svého závazného stanoviska stanovil správní orgán podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska státní památkové péče přípustnost záměru.

Součástí spisové dokumentace k uvedenému závaznému stanovisku byla i plná moc k zastupování udělená vlastníkem panu J.H. Tato plná moc byla udělena k určitému předmětu řízení ovšem pro neurčitý předmět řízení a jako taková musí být tato plná moc opatřena ve smyslu ust. § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu vždy úředně ověřeným podpisem. Toto ověření na plné moci v kontrolovaném spise chybí, proto je nutno akceptování této plné moci správním orgánem označit za chybné.

13. Správní orgán vydal § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a dle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko ve věci změny vzhledu povolené stavby BD Rezidence xxx, ochranné pásmo městské památkové rezervace xxx. Ve výroku svého závazného stanoviska stanovil správní orgán podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska státní památkové péče přípustnost záměru.

Správní orgán jako účastníka řízení uvádí REZIDENCI xxxs.r.o., IČO xxx. Za tuto společnost dle výpisu z obchodního rejstříku jedná samostatně jednatel, kterým je paní xxx. Na žádosti o závazné stanovisko je však uveden pouze neurčitý a nečitelný podpis toho, kdo žádost podal. Správní orgán žádost takto přijal a ze spisu nevyplývá, že by se jakkoli dále zabýval aktivní legitimací žadatele. Správní orgán však musí důsledně zkoumat aktivní legitimaci účastníků správních řízení. Ve smyslu ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči je pak aktivně legitimovanou osobou vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v ochranném pásmu nemovité kulturní památky nebo se nachází v památkové zóně.

14. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči podklad č. xxx pro koordinované závazné stanovisko ve věci „oplocení parc. č. xxx k.ú. xxx, lokalita xxx, ochranné pásmo MPR xxx, kdy práce dle výrokové části měly spočívat v oplocení délky cca 25m, přičemž dojde k osazení ocelových sloupků na nové betonové patky, k instalaci výplně mezi sloupky drátěným pletivem, v provedení brány. Ve

výroku svého podkladu správní orgán podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska státní památkové péče uvedl, že záměr je přípustný.

Zde je potřeba uvést, že správní orgán nezjišťoval stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu. Z předložené žádosti totiž není zřejmá délka oplocení, rozměry betonových patek, rozměry sloupků, výška a druh pletiva, rozměry ani podoba branky. Správní orgán měl v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu pomoci žadateli tyto nedostatky odstranit, případně ho vyzvat k doplnění žádosti a řízení přerušit.

Sankční řízení

1. Správní orgán vydal dne 06.04.2016 rozhodnutí ve věci spáchání jiného správního deliktu dle ustanovení v § 35 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se mělo dopustit xxx, IČ: xxx, se sídlem xxx, zastoupené pověřeným vlastníkem xxx, neboť provedlo změnu stavby bez závazného stanoviska dle ustanovení v § 14 odst. 2 památkového zákona, konkrétně stavební úpravu balkonů. Správní orgán ve výroku tohoto rozhodnutí uvedl, že xxx je vinno ze spáchání tohoto správního deliktu a za jeho spáchání mu dle ustanovení v § 36 památkového zákona uložil pokutu ve výši xxx Kč. Současně xxx správní orgán uložil povinnost uhradit náklady řízení v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 a ustanovením v § 176 správního řádu dle § 6 odst. 1 vyhlášky MVČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 1 000 Kč. O způsobu uhrazení částky mělo být Společenství dle výroku rozhodnutí vyrozuměno zaslanou fakturou po nabytí právní moci rozhodnutí.

K uvedenému je potřeba konstatovat, že výrok kontrolovaného rozhodnutí je vadný, neboť podle již ustálené judikatury (rozsudek Městského soudu v Praze 11 Ca 216/2009-46 ze dne 04.12.2012) musí výrok rozhodnutí o správním deliktu obsahovat popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání. V daném případě bylo ve výroku napadeného rozhodnutí definováno pouze místo. Správní orgán neuvedl určení doby spáchání protiprávního jednání, které je nutné, aby byla provedena úplná identifikace protiprávního jednání a stíhaný skutek byl nezaměnitelný s jiným. Stejně tak je popis skutku (stavební úprava balkonů) popsáno vágně a nelze spolehlivě rozpoznat, v čem tato úprava konkrétně spočívala. Časové určení sankcionovaného protiprávního jednání i konkrétní popis skutku jsou velmi důležité a správní orgán měl tedy jednoznačně definovat jak protiprávní jednání, které sankcionuje, tak i přesné časové určení doby jeho spáchání či trvání. Toto však správní orgán neudělal. Zjištění a výslovné uvedení doby spáchání má dále vliv i na zánik trestnosti, protože dle § 37 odst. 2 zákona o státní památkové péči od doby spáchání běží tříletá objektivní prekluzivní lhůta.

Dále je potřeba říci, že právnické osoby a fyzické osoby podnikající mají ve vztahu k prokázanému protiprávnímu jednání, tedy při spáchání správního deliktu tzv. objektivní odpovědnost, tj. odpovídají bez ohledu na zavinění za protiprávní stav, který při výkonu jejich činnosti nastal. V rámci sankčního řízení o správním deliktu není zkoumáno zavinění, ani se ve výroku nevyslovuje vina. Výrok rozhodnutí o správním deliktu musí obsahovat: přesnou identifikaci obviněného (název právnické osoby, sídlo, IČ, pokud bylo přiděleno, nebo jméno, příjmení fyzické osoby - podnikatele, datum narození a místo trvalého bydliště, místo podnikání), skutkovou větu (popis děje a časové určení kdy byl delikt spáchán - ve výroku lze použít formulaci „... se dopustil protiprávního jednání tím, že ...“), právní větu (podřazení pod skutkovou podstatu), uložení sankce, uložení náhrady nákladů řízení podle § 79 odst. 5 správního řádu a vyhlášky č. 520/2005 Sb., způsob a termín uhrazení pokuty a nákladů řízení. K tomu je potřeba uvést, že s ohledem na uvedené je chybná i formulace výroku, že o způsobu uhrazení částky bude pachatel vyrozuměn zaslanou fakturou po nabytí právní moci rozhodnutí. Způsob úhrady a zejména lhůta pro úhradu by měly být stanoveny přímo ve výroku rozhodnutí.

Další pochybení správního orgánu bylo shledáno v tom, že odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí nenaplnuje požadavky stanovené ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Správní orgán totiž při odůvodnění výše sankce uvedl, že přihlédl k osobním a majetkovým poměrům pachatele, aby se vyhnul uložení likvidační pokuty. Likvidační

pokutou se rozumí sankce, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel na základě této pokuty dostane do existenčních potíží. Správní orgán stanovil jako přiměřenou sankci pro pachatele xxx Kč. Není však zřejmé, jak a na základě čeho správní orgán posoudil „osobní a majetkové poměry“ xxx, a z čeho tedy vyvodil, že uvedená výše sankce je přiměřená.

Další pochybení, které vyplývá z kontrolovaného spisu spočívá v tom, že správní orgán opatřením ze dne 11.03.2016 předvolal xxx k podání svědecké výpovědi. K tomu je nezbytné uvést, že důkaz svědeckou výpovědí lze uplatnit pouze v případě, že předvolaným ke svědecké výpovědi není ten, kdo je v postavení účastníka řízení (§ 55 odst. 1 správního řádu).

2. Na základě zjištění správního orgánu v rámci řízení o závazné stanovisko k realizovaným změnám stavby rodinného dvojdomku č. p. xxx, včetně zpevněných ploch a opěrných zídek, ulice xxx, na pozemcích parc. č. st. xxx, parc. č. xxx k. ú. xxx, že je část prací, k nimž bylo vydáno závazné stanovisko spis. značka xxx, provedena v rozporu s realizačními podmínkami (příjezd ke garáži, opěrné zídky). Správní orgán došel k závěru, že „provedením v žádosti uvedených prací došlo ke spáchání přestupku, vlastní stavby a pozemků, jichž se realizované práce týkají, nepožádal před jejich prováděním o vydání závazného stanoviska správní orgán“.

Po provedeném řízení správní orgán rozhodl dle ust. § 39 odst. 1 zákona o státní památkové péči tak, že obviněný je vinen ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči, neboť provedl přístavbu a stavební úpravy v rozporu s podmínkami závazného stanoviska, a to v rozporu:

- A) s podmínkou 11 ve znění: příjezd ke garáži bude formou nájezdových pásů z kvalitních zatravnovacích dlaždic jednoduchého formátu, popřípadě nájezdových pásů z dlaždic jednoduchého formátu
- B) s podmínkou 12 ve znění: opěrné zídky u příjezdu ke garáži budou mít horní hrany maximálně 20cm nad upravený terén.

Pachateli byla uložena pokuta dle ust. § 36 zákona o státní památkové péči ve výši xxx,-Kč.

Správní orgán uložil také povinnost uhradit náklady řízení v souladu s platnými předpisy. Uvedl také, že obě částky jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. V odůvodnění správní orgán konkrétně a důsledně zdůvodnil, jaké jsou kulturně historické hodnoty MPZ xxx, jaký byl důvod pro prohlášení MPZ xxx, že je tedy na místě, že se veškeré stavební aktivity musí odvíjet podle určitých pravidel, platných jak pro pracovníky příslušných orgánů, tak pro ostatní účastníky správních řízení, tedy i pro jednotlivé stavebníky. Dle správního orgánu je v MPZ xxx podstatné zachování nejen urbanistické struktury, nýbrž i typických stavebních detailů, které jsou příznačné pro tuto funkcionalistickou architekturu. Uvedl dále, že v roce 2009 bylo území MPZ xxx zapsáno na seznam Evropského kulturního dědictví. Uvedl, že vina obviněného je nepochybná, subjektivní lhůta vztahující se k datu, kdy se správní orgán o přestupku dozvěděl, dosud nepropadla, rovněž objektivní lhůta, která se váže ke dni, kdy došlo ke spáchání protiprávního jednání, dosud nepropadla. K výši udělené pokuty správní orgán konstatoval, že pachatel spáchal přestupek konáním, kulturně historické hodnoty a urbanisticko-architektonické hodnoty MPZ xxx byly narušeny, dále že pachatel spáchal přestupek v přímém úmyslu, neboť z jeho prohlášení vyplývá, že podmínky závazného stanoviska byly porušeny vědomě. Výši uložené pokuty považuje správní orgán jako přiměřenou sankci.

Jako zásadní pochybení správního orgánu je třeba považovat to, že ve výroku rozhodnutí o přestupku neuvedl časové určení, v jakém období k protiprávnímu jednání došlo. V odůvodnění sice uvedl, že dne 06.10.2015 zjistil provedení části prací v rozporu s podmínkami závazného stanoviska k předmětné obnově stavby, dále v další části odůvodnění uvedl, že pachatel svojí činností narušil na dobu neurčitou zásadním způsobem chráněné památkové hodnoty v MPZ xxx, dále že přestupek považuje za závažný, protože stav na místě přibližně od 03.07.2012 trvá, ale jak je uvedeno, ve výrokové části dobu trvání přestupku, za niž je ukládána sankce, neuvedl.

V rámci řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 SR) jednou z dokazovacích povinností správního orgánu je také to, kdy se přestupek stal.

V tomto případě se jednalo o nedodržování podmínek závazného stanoviska - zde jde o protiprávní jednání trvajících.

Dále je nezbytné vytknout správnímu orgánu, že nedodržel lhůtu pro zahájení přestupkového řízení, tj. 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl - ust. § 66 a § 67 zákona o přestupcích.

Tak jako u kontrolovaného spisu xxx je i v tomto případě vytýkána uložená výše pokuty, která je nepřiměřená tvrzení správního orgánu, který v odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí uvedl, že byla „nevyčíslitelně snížena hodnota, důležitost a jedinečnost MPZ xxx“ a dále, že „pachatel svojí činností narušil na dobu neurčitou zásadním způsobem chráněné památkové hodnoty v MPZ xxx“. Pochybení správního orgánu bylo tedy shledáno v tom, že odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí nenaplnuje požadavky stanovené ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

3. Správní orgán vydal dne 14.04.2016 usnesení, v jehož výroku uvedl, že řízení ve věci správního deliktu dle ustanovení v § 35 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se měla společnost xxx, IČ: xxx, se sídlem xxx, zastoupená jednatelem xxx dopustit tím, že umístila reklamní zařízení na vnějším obvodovém plášti objektu bez č. p./č. e. na pozemcích p. č. st. xxx a p. č. st. xxx v k. ú. xxx, který je součástí Městské památkové zóny xxx bez závazného stanoviska orgánu památkové péče, dle ustanovení v § 66 odst. 2 správního řádu v souvislosti s ustanovením v § 76 odst. 1 písm. f) přestupkového zákona zastavuje, neboť odpovědnost za jiný správní delikt zanikla.

Výrok tohoto usnesení je zmatečný a obsahuje chybné právní podřazení úkonu správního orgánu, neboť přestože správní orgán zahájil a vedl řízení o správním deliktu dle ust. § 35 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči, kdy pachatelem protiprávního jednání měla být právnická osoba, k zastavení řízení přistoupil správní orgán ve vazbě na § 76 odst. 1 písm. f) přestupkového zákona. Jak však vyplývá z obecné části zákona o přestupcích, je odpovědnost za přestupek, jako odpovědnost za zaviněné protiprávní jednání, založena na odpovědnosti individuální konkrétní fyzické osoby. Pachatelem přestupku tedy může být pouze fyzická osoba. Zákon o přestupcích tak důsledně vychází z principu osobní odpovědnosti, neboť právnická osoba nemůže být pachatelem přestupku. Z toho vyplývá, že aplikace uvedeného ustanovení zákona o přestupcích při řízení o správním deliktu je chybná, neboť přestupkový zákon upravuje řízení vedená orgány veřejné správy ve věci protiprávního jednání fyzických osob, nikoli osob právnických či fyzických osob podnikajících. Na přestupkový zákon se správní orgán rovněž chybně odvolává i v odůvodnění usnesení.

Nejednoznačnost výroku usnesení (a rovněž oznámení o zahájení řízení) spočívá dále v tom, že není nijak specifikováno, o umístění jakého reklamního zařízení na vnějším obvodovém plášti objektu bez č. p./č. e. na pozemcích p. č. st. xxx a p. č. st. xxx v k. ú. xxx se má jednat. Popis skutku, který má být řešeným protiprávním jednáním, však musí být natolik konkrétní (už v oznámení o zahájení řízení), aby nemohl být zaměněn s jiným, a aby účastník řízení jednoznačně věděl, z čeho je obviněn.

Další pochybení správního orgánu je spatřováno v tom, že odůvodnění kontrolovaného usnesení je v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť je nepřezkoumatelné. Správní orgán v tomto odůvodnění uvádí, že dospěl k závěru, že ve věci umístění reklamního zařízení na vnějším obvodovém plášti předmětného objektu ke spáchání jiného správního deliktu došlo a obviněná společnost je za spáchání jiného správního deliktu odpovědná, nicméně lhůta na projednání spáchání jiného správního deliktu již uplynula. Proto řízení zastavil. Ovšem z odůvodnění ustanovení ani ze spisu samotného nijak nevyplývá, na základě jaké skutečnosti správní orgán či účastník řízení prokázal dobu spáchání protiprávního jednání a následně marné uplynutí lhůty pro jeho projednání před správním orgánem. Jediným podkladem, který do řízení předložil účastník řízení, je kopie dopisu vlastníka objektu z 19.07.2012, z něhož vyplývá, že v roce 2012 získal účastník řízení souhlas vlastníka s umístěním jakéhosi zařízení („seriózní reklamy“) na řešené nemovitosti. Z toho však nelze dovozovat, že v danou dobu umístění zařízení rovněž realizoval. Odůvodnění kontrolovaného usnesení je tak nepřezkoumatelné.

Nahlížení do spisu

1. V rámci kontroly výkonu státní správy na úseku státní památkové péče byl posouzen dokument xxx ve věci „Nahlížení do spisu“. V něm správní orgán uvedl, že xxx, odbor kultury jako věcně příslušný správní orgán posoudil ústně formulovanou žádost paní XY nahlížet do spisu č. xxx podle informačního zákona. Dále

v dokumentu uvedl, že nahlédnutí do spisu bylo umožněno dne: 10. února 2016 a že ze spisu byly vyhotoveny kopie, a to: žádost o vydání závazného stanoviska podaná dne 24.06.2013, výkres S.04 Pohled severní z dokumentace „Rekonstrukce půldomek xxx“, písemné vyjádření NPÚ, závazné stanovisko OK a PP spis č. xxx. Ze spisu není zřejmé, zda kopie byly anonymizovány.

Správní orgán v tomto případě pochybil. Především měl posoudit žádost o nahlížení do spisu ve smyslu ust. § 38 správního řádu a ne dle informačního zákona. Ve smyslu ust. § 38 odst. 1 správního řádu mají právo nahlížet do spisu účastníci řízení (ust. § 27 správního řádu) a jejich zástupci (odst. 1). Dle ust. § 38 odst. 3 „jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný závažný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob nebo veřejný zájem“. Dle ust. § 38 odst. 4 je s právem nahlížení do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Je třeba v této souvislosti uvést, že jednou ze zásad správního řízení je zásada neveřejnosti (ust. § 15 odst. 3 správního řádu). V případě, že by správní orgán došel k závěru, že žadatelka neprokázala právní zájem, měl o tom vydat dle ust. § 38 odst. 5 správního řádu usnesení.

Jak bylo v rámci kontroly dále zjištěno, předmětem nahlížení do spisu bylo řízení vedené k západní části dvojdomku č. p. xxx, přičemž vlastníkem druhé (východní) části dvojdomku je žadatelka o nahlížení do spisu. Ta je účastníkem stavebního řízení, kde mohla případně svůj zájem o nahlížení do spisu řádně uplatnit.

Nejvyšší správní soud se k problematice poskytování informací o probíhajícím nebo skončeném správním řízení konstantně staví tak, že institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona. Proto opakovaně vyslovil, že v případech, na něž dopadá citované ustanovení, nelze postupovat podle informačního zákona (viz rozsudky ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001 - 100, a ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78). Z těchto rozsudků vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům; jiným osobám jen tehdy, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob. Nespadá-li daná osoba pod definici upravenou v § 38 odst. 1 a 2 správního řádu, může sice žádat o informaci, která je součástí správního spisu, podle informačního zákona, avšak tímto způsobem jí bude poskytnuta jen taková informace, o kterou sama požádá; široce vymezené právo na přístup k celému správnímu spisu se zde neuplatní (více viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106).

Zde je na místě také poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006, č. j. 5 As 3/2006-70, podle něhož „[...] na poskytování informací povinnými subjekty z jejich působnosti v oblasti územního plánování a stavebního řádu se vztahuje beze zbytku jak právní úprava obsažená v zákoně č. 106/1999 Sb., tak i úprava obsažená ve správním řádu či stavebním zákoně; přitom tyto úkony mohou podléhat odlišným režimům těchto právních předpisů. Při poskytování určitých informací formou nahlédnutí do územně plánovací dokumentace a dokumentace staveb (popřípadě pořízení kopií této dokumentace) je tedy třeba respektovat specifické podmínky, za nichž je informace žádána a omezení vyplývající z jednotlivých právních úprav. [...]“. Je nutno upozornit, že onou specifickou podmínkou, resp. omezující právní úpravou je ustanovení § 168 odst. 2 věty druhé zákona č. 183/2006 Sb. stavební zákon, podle kterého *kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká.*

Jak je již výše uvedeno, vedení spisové služby a nahlížení do spisu se řídí ustanoveními správního řádu. Žádost o informace podle informačního zákona je specifickou žádostí. V případě poskytnutí informace je povinný subjekt povinen zajistit ochranu osobních údajů (§ 8a informačního zákona).

Usnesení o zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu

1. Správní orgán vydal usnesení o zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu, přičemž v odůvodnění uvedl, že k tomuto kroku přistoupil na základě zpětvzetí žádosti, které učinil žadatel dne 12.10.2016. Předložená spisová dokumentace ani příložený soupis spisu však neobsahuje žádný dokument

(písemnost ani obecně vložení do spisu) ze dne 12.10.2016. Spisová dokumentace je tedy v tomto případě vedena v rozporu s ust. § 15 a § 17 správního řádu.

2. Správní orgán vydal podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu usnesení čj. xxx, kterým zastavil řízení zahájené ve věci vydání závazného stanoviska k osazení plastové informační tabulky v imitaci mosaz, velikosti A4 s označením kulturní památky a krátkým popisem u kaple sv. Cyrila a Metoděje, kulturní památky s rejstříkovým číslem ÚSKP ČR xxx, parc. č. st. xxx v k.ú. xxx. V odůvodnění tohoto usnesení je uvedeno, že *„protože v době podání žádosti byla již tabulka osazena a k dané žádosti nelze před realizací stanovit podmínky památkové péče, jak ukládá zákon o státní památkové péči, bylo řízení zastaveno“*.

Toto posouzení správního orgánu je zcela chybné a řízení je dle spisové dokumentace zmatečné. Dne 17.08.2016 byla u správního orgánu vlastníkem kulturní památky (ŘkF xxx) podána žádost o závazné stanovisko k umístění informační tabulky. Přílohou žádosti byl zákres do fotografie s plánovaným umístěním tabulky a černobílý návrh textu na tabulce. Opatřením ze dne 18.08.2017 oznámil správní orgán žadateli, že 24.08.2017 provede ohledání na místě samém za účelem zjištění skutečného stavu věci. Tato obhlídka byla v daný den v 9.30 hodin provedena a správní orgán do „protokolu z ohledání na místě samém“ konstatoval, že „provedl ohledání místa, kde bude umístěna informační tabulka s označením kulturní památky a pořídil si fotodokumentaci“. Fotografie z tohoto úkonu, která je součástí spisu, je datována 24/08/2016 8:46. Na této fotografii je zřetelně vidět osazená řešená tabulka, což je v rozporu s tvrzením v protokolu. Dne 09.09.2016 obdržel správní orgán písemné vyjádření odborné organizace státní památkové péče, zde Národního památkového ústavu – územního odborného pracoviště v xxx. NPÚ v něm uvedl, že při místním šetření 06.09.2016 bylo zjištěno, že tabulka je již na objektu osazena. K dané žádosti tedy nelze před realizací stanovit podmínky památkové péče, jak ukládá zákon o státní památkové péči. Lze pouze zhodnotit dopad realizované práce na památkové hodnoty objektu. To NPÚ udělal a vyjádřil své připomínky k materiálovému provedení tabulky (černé hrany, nedostatečná tloušťka, použití šroubů s křížovou a rovnou hlavou) a k obecně nevhodnému umístění v odskoku portálu. Na toto písemné vyjádření v řízení navazuje kontrolované usnesení o zastavení řízení, kdy správní orgán usoudil, že žádost se stala zjevně bezpředmětnou.

S posouzením správního orgánu se nelze ztotožnit. Pokud správní orgán v průběhu zahájeného řízení o žádosti zjistil, že žadatel svévolně po podání žádosti přikročil k zahájení prací, které jsou předmětem žádosti, neznamená to, že by měl správní orgán „bezmocně“ řízení zastavit jako bezpředmětné. Správní orgán na základě shromážděných podkladů měl stanovit k předmětu řízení z hlediska památkové péče v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči a ust. § 9 prováděcí vyhlášky buď přípustnost, přípustnost za upřesňujících podmínek, nebo nepřípustnost. Je rizikem žadatele, že předčasnou realizací prací nebude schopen naplnit upřesňující podmínky rozhodnutí správního orgánu, případně realizuje práce zcela nepřípustné. Tento protiprávní stav je poté správní orgán oprávněn řešit v rámci sankčního řízení.

Dalším zásadním pochybením správního orgánu je zjevná zmatečnost řízení a podkladů vložených spisů. Správní orgán v odůvodnění kontrolovaného usnesení uvedl, že *„v době podání žádosti byla již tabulka osazena“*; přesto zahájil řízení k návrhu umístění, což potvrzuje zákres do fotografie, jenž je přílohou žádosti. Následně se v řízení objevuje rozpor mezi tvrzením uvedeným správním orgánem v protokolu z obhlídky na místě samém a s pořízenou fotografií. Obecně podklady shromážděné v průběhu řízení znevěrohodňují postup správního orgánu. Pokud správní orgán zjistil, že práce byly realizovány po podání žádosti, měl postupovat tak, jak je uvedeno výše. Pokud dospěl k závěru, že práce byly realizovány před podáním žádosti, bylo povinností správního orgánu prověřit, zda nedošlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 35 odst. 1 písm. e) zákona o státní památkové péči.

3. Vysílač a parabola na střeše, kostel sv. Anny, xxx, spis. zn. xxx

V daném případě bylo řízení ve věci nejprve přerušeno dle ust. § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, tzn. vydáno usnesení o přerušení řízení současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti, a jelikož nedostatky nebyly žadatelem odstraněny, správní orgán řízení následně zastavil. Usnesení o přerušení řízení neobsahovalo lhůtu stanovenou k odstranění nedostatků žádosti.

Kontrolní skupina musí upozornit na formálně nesprávný postup, kdy vydaná výzva a současně vydané usnesení o přerušení řízení jsou v jednom dokumentu, tj. dva zcela formálně a obsahově odlišné úkony správního orgánu, jsou v témže dokumentu (stejná čísla jednací). Usnesení o přerušení řízení bylo sloučeno s výzvou k doplnění žádosti do jednoho dokumentu, což nelze, neboť se jedná o naprosto odlišné správní úkony, které mohou být pouze doručovány současně (viz Vedral, Josef: Správní řád, komentář, Praha 2012, s. 581 nebo závěr Pl. č. 2013-20.-III). K provedení úkonu pak správní orgán určuje přiměřenou lhůtu, neboť pouze lhůta stanovená usnesením je pro účastníka řízení závazná.

4. Záměr výměna výplní otvorů na domě č.p. xxx, ochranné pásmo městské památkové rezervace xxx, xxx

Správní orgán vydal usnesení podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, kterým zastavil řízení o vydání závazného stanoviska ve věci záměru výměny výplní otvorů na domě č.p. xxx, ochranné pásmo městské památkové rezervace xxx, xxx.

Správní orgán v uvedeném řízení postupoval zmatečně, neboť dne 20.09.2016 vypravil opatření (jedna písemnost), kterým účastníka řízení seznámil s možností seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním (a to ve lhůtě 10 dnů od doručení opatření), zároveň ho vyzval k doplnění žádosti o plnou moc k zastupování od majitelky předmětného domu (a to opět ve lhůtě 10 dnů od doručení opatření) a zároveň stejné opatření obsahovalo usnesení o přerušení řízení (bez stanovené lhůty). Není zřejmé, jak by se účastník řízení měl seznámit se spisem řízení, které je přerušeno (na jak dlouho?). Dále je nutno upozornit na formálně nesprávný postup, kdy jedna písemnost obsahuje dvě výzvy a současně vydané usnesení o přerušení řízení jsou v jednom dokumentu, tj. tři zcela formálně a obsahově odlišné úkony správního orgánu, jsou v témže dokumentu (stejná čísla jednací). Rozhodnutí o přerušení je rozhodnutím o procesní otázce, proto je vydáváno usnesením (§ 76 správního řádu). K provedení úkonu pak správní orgán určuje přiměřenou lhůtu, neboť pouze lhůta stanovená usnesením je pro účastníka řízení závazná.